

Марія БОЄЧКО

НЕЗЛОМЛЕНА

“Лисаний Камінь”

Косів
2025

УДК 821.161.2'06
Б 76

Боечко М.І.

Б 76 **Незломлена**/Боечко – Косів: Писаний Камінь,
2025 – 136 с. 8 кол.

ISBN 978-617-7436-30-9

«НЕЗЛОМЛЕНА» — поетично-прозова розповідь про життя авторки та її душевного сприйняття подій, які відбувалися в особистому житті та в житті рідного села, краю, України і світу. Кожний твір — дзеркало її буднів і свят наприкінці воєнного 2024 року.

Книжка вийшла за сприяння Коломийської міської ради (голова — Богдан Станіславський) та Коломийського міськрайонного товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка (голова — Василь Глаголюк).

УДК 821.161.2'06

© М.І. Боечко,
вірші, проза 2025
© Видавництво
«Писаний Камінь», 2025

ISBN 978-617-7436-30-9

ПЕРЕДМОВА

По осені курчат рахують — так гласить народна мудрість. І це правда. В минулому (2024) році світ побачив три випуски літературного альманаху **«Джерельні дзвони»** та мою нову книжку **«Під крилом Ангела»**, за що безмежно вдячна генеральному директору видавництва «Писаний камінь» (м. Косів Івано-Франківської області) шановному Михайлу Павлюкові та технічному редактору Віталію Стефураку. Щиро дякую і музичному редактору, лавреату міжнародних і всеукраїнських мистецьких конкурсів, Мирославу Ільківу з Коломиї за нотний запис авторських пісень. Безмежно вдячна і всім друзям, які словом та добрими вчинками підтримують мене щодня, чоловікові Івану, допомога якого просто неоціненна...

Книжка **«ПІД КРИЛОМ АНГЕЛА»** є відображенням мого особистого життя та реальності сьогоденішнього часу і подій, які відбувалися в рідному селі і краї, в Україні і світі. Це є свого роду щоденник, продовження якого відображено в книжці-сповіді **«НЕЗЛОМЛЕНА»**. Чому така назва? Дуже просте тлумачення: кожний вірш чи розповідь є відлунням моєї душі і серця на все, що відбувається навколо мене та в навколишньому світі. А це, як радісні події, так і сумні, які не зламали мене, а навпаки, зробили сильнішою в усіх випробуваннях нелегкої долі. Час є добрим вчителем і ковалем сили волі й духу, характеру й досвіду, як позитивного, так і негативного...

«Усьому час-пора, і на все слухна хвилина під небом: час народитись і час померти, час садити і час посаджене виривати. Час убивати

і час лікувати, час руйнувати і час будувати. Час плакати і час сміятись, час сумувати і час танцювати. Час розкидати каміння і час його збирати... Час мовчати і час говорити... Час любити і час ненавидіти, час на війну і час на мир». Проп.3,1-8.

Пам'ятаймо про час... Даний нам на землі час — це дар від Бога. Але він обмежений і тому дуже важливо, щоб ми використовували його якомога найкраще, не витрачали намарно жодної дорогоцінної хвилини, творили людям добро і сіяли любов на землі кожним своїм вчинком, кожним словом... Під крилом Ангела і Божого Благословення...

Ось такий девіз мого життя: працювати, працювати і ще раз працювати... Бо час так швидко минає і потрібно підбивати підсумки земного життя, робити свій власний звіт перед Богом і людьми. І, звичайно, сама перед собою...

Марія Боєчко
з Ковалівки

СЛОВО ПРО АВТОРКУ

Боєчко Марія Іванівна народилася 15 травня 1953 року в селі Мишині Коломийського району Івано-Франківської області в родині сільських трудівників.

Закінчила Мишинську восьмирічну школу з Похвальним листом (1968), Коломийське педагогічне училище з Червоним дипломом (1972) та Чернівецький державний університет (історичний факультет, 1978).

Працювала в Ходаквелицькій восьмирічній школі Верховинського району вчителькою історії і музики, керівником художньої учнівської самодіяльності та піонервожатою (1972-1973), музичним керівником і завгоспом Ценявського дитячого садка Коломийського району (1973), вихователькою Ковалівського дитячого садка (1973-1985), учителькою початкових класів Ковалівської ЗОШ I-III ст. Коломийського району (1985-2011).

Впродовж навчання в школі, педучилищі та під час трудової діяльності займалася активною культурно-масовою роботою: була учасницею учнівського гуцульського ансамблю пісні і танцю «Трембіта» Мишинської восьмирічної школи (1965-1968), танцювального гуртка педучилища (1971-1972), хору вчителів Верховинщини (1972-1973) та народного хорового колективу «Просвіта» (1987-2007). Кілька разів обиралася депутатом Ковалівської сільської ради.

Починаючи з 1997 року – позаштатна кореспондентка Коломийського міськрайонного часопису «Вільний голос». Активне висвітлення в газеті подій села і школи стало початком літературно-творчої діяльності, а з 2001 року ще і видавничої справи. Саме в цьому році Марія Іванівна Боєчко з власної ініціативи заснувала літературно-музичний альманах «Джерельні дзвони». Впродовж 24 років існування альманаху в ньому взяли участь майже 350 авторів і видано 33 його випуски та колективну збірку віршів «Ця незабутня мить» (2018).

Починаючи з 2005 року, п. Марія щоліта, в День народження альманаху «Джерельні дзвони» (28 липня), організовує творчі зустрічі поетів Прикарпаття у Ковалівці, на які приїжджають літератори з різних куточків краю. Ці зустрічі стали вже традицією для села і всіх учасників альманаху та їх прихильників.

За 25 років літературно-видавничої діяльності, подвижницької праці Марії Боєчко побачили світ понад 70 видань, серед яких поетичні, пісенні та фольклорні збірки, дитячі книжки, історико-краєзнавче дослідження «Ковалівка. З глибини віків і до наших днів» (2007). Заслужують уваги фольклорні видання: «Співокрай» (2005), «Весільні барви» (2009, 2012), «Різдвяні дзвони» (2010, 2011), «Великодні дзвони» (2011), «Співанкова тайстра» (2007, 2021), в яких зібрано українські народні і весільні пісні, колядки та щедрівки з нотним записом, народні ігри. У 2022 році вийшла книжка «Смачні вірші», в якій у ві-

ршованій формі подано 50 рецептів давніх і сучасних українських страв.

Особливо плідними були 2020-2025 роки. Марія Боєчко видала такі книжки: «Сад моєї любові» (2020), «Все, що на душі» (2021), «Співанкова тайстра» (друге видання, 2021), «Миттевості долі» (2022), «Смачні вірші» (2022), «Сонце в долонях» (2023), «Лабіринти долі» (2024), «Скарбничка-мальовничка» (2024), «Під крилом Ангела» (2024) та 13 випусків альманаху «Джерельні дзвони». Всі книжки видаються у друкарні «Писаний камінь» (гендиректор Михайло Павлюк).

Незважаючи на фізичний стан здоров'я (I-A група з дитинства), у творчих планах Марії Іванівни – черговий 34 випуск альманаху «Джерельні дзвони», власна збірка поезій «Незломлена» та щорічна 20-а зустріч поетів Прикарпаття в Ковалівці.

Захоплюється фотографією (у сімейному архіві є понад 50 альбомів фотографій із життя родини, села, краю); вишиванням (вишила понад 40 картин на духовну тематику, пейзажі, натюр-морти); малюванням (косівський розпис тарілок, яких у власному доробку є кілька десятків); з 1997 року веде літопис особистого життя, родини, села.

За активну літературно-видавничу діяльність нагороджена медалями «За заслуги перед рідною землею», «За заслуги перед Прикарпаттям», «За заслуги перед Коломийщиною»; літературними преміями імені Тараса Мельничука, Марійки Підгірянки, Леся Гринюка та краєзнавчою

премією імені Євгена Паранюка; Похвальною грамотою та іменним годинником Міністерства культури України. До 150-ліття створення товариства «ПРОСВІТА» нагороджена почесною грамотою Центрального правління ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

Міжнародним фондом Святої Марії (Київ) удостоєна титулу Українська Мадонна (2007).

Марія Іванівна Боєчко – членкиня НСКУ та НСЖУ.

ВАСИЛЬ ГЛАГОЛЮК –
голова Коломийського міськрайонного товариства «ПРОСВІТА» імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук, доцент, Заслужений працівник освіти України.

ЧАСТИНА І. ВІДГОМІН ЛІТА

ЛІТО, ПРОЩАЙ!

Щодень за обрій мчитьс я літо,
Пливе у сонячній човні...
Минає час несамовито,
Немов у птаха на крилі...
Недавно сніг летів із неба...
Цвіли завеснені сади...
Вже й врожаї збирати треба...
Все на свої стає круги...
Здається, ми ідем по кругу,
Та день на день нічим не схожий,
Хтось втратив сина, батька, друга...
А хтось родився на світ Божий...
Хтось захищає Україну
І крок за кроком йде вперед...
А літо мчитьс я без упину
І стелить вже осінній плед...
Минає серпень день за днем...
Закон природи не змінити...
До Перемоги ми прийдем,
На волі суджено нам жити!

12.08.2024

БУМЕРАНГ

Незборимі ЗСУ –
Мужні воїни-Герої!
В Курську знищили орду
За українські сльози й болі...
Підлий враже, пам'ятай:
Бумеранг таки існує!
Буде жити Україна!
Бог молитву нашу чує...

Зло без кари не буває —
Правда верх завжди бере!
Істину хай кожен знає:
Боком вилізе чуже!

09.08.2024

КРИК ДУШІ

У щоденній життя суєті,
У новинах тривожних, сумних
Почуття всі розбилися палкі,
Дух ліричний пропав десь, затих...
Голова від думок аж тріщить,
І душа від страждань знемагає,
Ломить тіло, нестерпно болить...
А свідомість в сльозах потопає...
Чому світ такий злий і жорстокий?
Де поділась любов, доброта?
У серцях поселився неспокій...
Всюди заздрість, ненависть, пихА...
Та й голосить душа у безсиллі,
Бо змінити нічого не може...
Лише Бог допомогти мені в силі...
Я ж прикута два роки до ложа...

13.08.2024

ДОСВІД — НАЙКРАЩИЙ УЧИТЕЛЬ

Кожна секунда, хвилина
Близить до вічності нас...
Жодна у світі людина
Не обманула ще час...
Хоч би який був щасливий,
А чи гіркий він в житті,
Всякий момент є важливий,
Хочемо того чи ні...
Досвід — найкращий учитель,
Інколи й надто жорстокий...

Мудрий життя просвітитель
Добрі дає нам уроки...
Наслідки вчім їх щоденно,
Совість і честь бережим!
Божого Благословення
Щиро бажаю усім!
Хай Богородиця Діва
Вам помагає в усьому,
Доля хай буде щаслива...
Миру Вам і Вашому дому!

15.08.2024

Успіння Пресвятої Богородиці

СИЛЬНА В ДУШІ

Серпнева неділя,
Яскрава, прекрасна...
Я ж знову невільна...
В сльозах... І нещасна...
Мені б бути сильна,
В душі терпелива...
Немов кулька мильна,
Моя зникла сила...
Тримаюсь, як можу,
Молюся до Бога...
О, як же я хочу
Дійти б до порога!..
Зайти на подвір'я...
Селом прогулятись...
Але це лиш мрія...
І мушу не здатись!
Бо я – незломлена!
Пройшла все в житті,
Хоч тілом зболена,
Та сильна в душі!

18.08.2024

З ДНЕМ ПОЕТА, ДРУЗИ!

Час... Роки... Летять, як стріли...
Їх ніяк не зупинити...
Слово ж наше, горде, сміле,
Є і буде вічно жити!
Бо написане душею,
Рідне, мудре і крилате...
Творчого всім ЕПОГЕЮ,
До ста літ життя писати!
Хай любов в серцях палає
І перо хай гострим буде...
СЛОВО нас усіх єднає,
Тож здорові усі БУДЬМО!

21.08.2024

ДЕНЬ ПРАПОРА УКРАЇНИ

Наш рідний прапор – героїчний!
Це символ миру і свободи!
Дістався нам з часів правічних,
Як знак звитяги й перемоги.
На ньому мирні кольори,
Що майорять в усьому світі,
Як синє небо – без війни,
І хлібне поле в жовтім цвіті.
Наш синьо-жовтий стяг живе
У серці кожної людини,
Котра віддасть життя своє
За мир і волю Батьківщини.
А завтра наша Україна
День Незалежності зустрине...
В єднанні станем на коліна –
За мир молитва ввись полине...

23.08.2024

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Україно, моя Батьківщино,
Найрідніша зЕмле у світі!
Ти у віці Господнього Сина,
Ми любов'ю Його всі зігріті!
Як Син Божий, терпиш нині муки:
Вся в руїнах, у ранах і крОві...
Але нас не здолають злі круки,
Бо ми прагнемо Миру і Волі!
В нас найкраща родюча земля...
Найбагатші ліси, полонини...
Срібні ріки, озера...поля...
Навіть сонце світліше щоднини!
Мудра нація, добра, привітна,
А талантів по всьому є світу...
Нам земля чужа не потрібна –
В нас своя, з прадавен заповітна!
Україна – у кожному з нас!
Незалежність – в душі і у серці!
В кожному домі ще буде гаразд!
Ми поборем агресора в герці!
Ти воскреснеш, моя Україно,
В ріднім домі дітей всіх збереш
І всі землі навек – воєдино
Для нащадків своїх збережеш!
Ми з Тобою, свята Берегине,
Будем вірні Тобі до кінця.
Найцінніша у світі Перлино,
Слава Тобі во ім'я Отця!

24.08.2024

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ В КОВАЛІВЦІ

Неділя, 25 серпня 2024 року... Прекрасна сонячна днина... Синє-пресинє небо, жодної хмаринки... Божа Благодать так і ллється з небес на осяяну гарячими серпневими променями землю...

Линуть до небес переливи церковних дзвонів і духовного співу Святої Літургії зі стін Божого храму Ковалівки... Летить до неба молитва за Україну, за 33 роки її Незалежності, за Героїв-захисників, завдяки яким Україна нині відзначає цю знаменну дату, причому вже третій рік в умовах жорстокої війни...

Після Служби Божої ковалівчани разом зі своїми духовними наставниками Русланом Надвірнянським і Андріаном Ужитчаком, зі старостою села Тетяною Боднарук та воїнами ЗСУ, які тимчасово перебувають у відпустці, відправилися до символічної могили борцям за волю України на панахиду за душі погиблих в усі часи боротьби українського народу за визволення України від віковичного ярма «старшого брата».

Після панахиди відбулося сільське віче, присвячене 33-й річниці Незалежності України. Болючі виступи шановних всесесних отців Руслана і Андріана, старости Тетяни Василівни, сільських поетів Марії Боечко і Богдана Книжка, школярів Ковалівського ліцею під орудою директорки Будинку культури Людмили Комащенко не залишили нікого байдужими і торкнулися душі кожного з присутніх на святі, а Гімн України, «Червону калину» і «Боже великий єдиний» співали всі: дорослі і малі зі сльозами на очах... Адже попри те, що Ковалівка є невеликим селом, на фронті нині захищають Україну понад три десятки наших відважних воїнів ЗСУ, троє загинуло і троє пропали безвісти...

Закінчилося вшанування пам'яті загиблих героїв, підійшло до кінця віче, летіла в блакитне чисте небо молитва за Україну, за мир і її Перемогу, за всіх наших захисників і український народ... Ковалівчани розходилися з надією в серці, щоби 34-у річницю Незалежності нашої держави ми святкували вже у дійсно вільній і Незалежній Україні!

Слава Україні! Слава незламним захисникам України! Слава українському народу! Героям слава!

25.08.2024

ІВАН ФРАНКО

І – І знову куються кайдани
В – Ворожі на український народ,
А – А наші пануючі клани
Н – Не в «силі» спинити заброд...

Ф – Франкового б духу їм дати,
Р – Розбити б кувадлом їх блуд,
А – А ще би на фронт всіх післати,
Н – Нехай, як бійці, поживуть!
К – Кремлівському вбивці і кату
О – Отоді аж відсіч дадуть!

К – Країну свою захистити,
А – Агресора з неї прогнати –
М – Ми мусим Вітчизну звільнити,
Е – Економіку відбудувати...
Н – Нам допоможе віра у Бога,
Я – Янголи в небі... Рідні солдати...
Р – Радість в нас буде... І Перемога!

С – Слово Франка – невмируще!
Л – Лине нам в душу крилато,
О – Озброює в бій нас грядущий...
В – Визволяти Неньку від ката!
А – А ворога жде ще розплата!

27.08.2024

СОЛДАТИ ВЕРТАЛИСЯ З БОЮ

Солдати верталися з бою,
У кожного думи свої,
І вдячно молилися Богу,
Що всі залишились живі...
У когось є діти, дружина,
У когось старенькі батьки,
А в когось кохана дівчина –
Про неї всі мрії-думки...

Ще прийде розплата до ката
За спалені села й міста...
Воскресне Україна розп'ята
З-під гніту москви і ярма!
І буде лунати скрізь мова —
Українська, свята, солов'їна,
І буде у світі відома
Соборна моя Україна!

Єднаймося, брати-українці,
Нас всіх перемога чекає,
Хай щезнуть навіки ординці,
Хай «Слава Україні» лунає!
Могутня Українська держава
Не згине, мій любий народе,
Козацькому роду честь, слава!
А нації — воля й свобода!

28.08. 2024

ОСТАННІЙ ЛІТЕЧКА ПРИВІТ

За обрій сонечко сідає —
Останній літечка привіт...
У вирій серпень відлітає,
Щоби вернутись через рік...
Парфумів шлейф за ним несеться
Троянд, жоржин і чорнобривців...
Шалено серце в грудях б'ється —
В них мрій моїх лиш біль лишився...
Я серпень в даль благословила:
До зустрічі, мій любий друже!
Прошу у доленьки я сили —
Вернутись в літо прагну дуже...
У світ краси, в полон любові,
Бо літо все в собі єднає...
Чи є ще краще щось у долі,
Хто благодать цю відчуває?!

31.08.2024

ЧАСТИНА II. ВЕРЕСНЕВИЙ МАРАФОН

ВЕРЕСЕНЬ-2024

На землю вересень ступив,
Війнув легенько вітерцем,
Вуаль похмуру опустив,
Прошиту наскрізь промінцем...
А промінець цей не палючий,
Яким прощалось вчора літо,
Він ніжний-ніжний і пахучий,
Як дотик свіжих вранці квітів...

Між ними вересень ступає,
Несміло ще, та непохитно,
Все пильним оком оглядає,
Як на долоні, все відкрито...
Заглянув радісно у школи,
Відкрив тихенько усі двері,
А там усмішок, квітів море,
Усі щасливі і веселі...

Знов СВЯТО ЗНАНЬ в календарі
В цікавий світ всю молодь зве...
У добрий час вам, школярі,
Хай Господь Бог вас береже!
Хай буде мирною дорога
У ваше світле майбуття,
Благословення вам від Бога
І мудрих знань на все життя!

01.09.2024

ПЕРШИЙ ДЗВОНИК

Знов у школах нині свято,
Де ракети не літають,

Квітів, радості багато —
Перші дзвоники лунають...
На подвір'ях дівтора:
Старшокласники й малята,
Прийшла вересня пора —
По знання час вирушати...

Бо знання усім потрібні —
Це наш компас у житті...
Українські діти здібні —
Ждуть на них великі дні...
А сьогодні всі щасливі,
Вишиванки ваблять зір,
Сльози радості зрадливі,
Оживився шкільний двір...

Пам'ятна й для мене днина:
Праонучка в школу йде,
Хай в щасливу годину
Шлях до знань вона почне...
Сонця мирного, натхнення
Школярам всім, педагогам,
Кожний день благословення...
Всім діждатись Перемоги!

02.09.2024

ОСІННІ ОКТАВИ...

Осінь у зелень жовтизну вплітає,
В літню палітру додає тони...
Знов павутиночки срібні літають...
Пахнуть духмяно доспілі сади...
В небі кружляють ключі журавлині —
Молодь готують в далеку дорогу...
Линуть пісні їх прощальні, тужливі...
Гірко летіти із рідного дому...
Довга розлука, та все ж навесні
Рідне гніздечко усіх їх чекає...
Тільки ніколи не вернуться ті,

Хто від ракет в небеса відлітає...
В небі вже Ангели Львова... Полтави...
Вмилась сльозами уся Україна...
Сумно звучали осінні октави...
Краяла серце луна журавлина...

06.09.2024

ВЖЕ ЛІТО ПРОЩАЄТЬСЯ...

Вже літо прощається з нами,
Хоч сонце іще припікає...
Та ранки холодні...з вітрами...
Прогноз нам дощі обіцяє...
І днина коротшою стала,
Розстелює зоряну шаль...
Сльозинкою в душу упала
За літом щемлива печаль...
А осінь не спить, не дрімає,
Все більше вступає в права...
Врожай поусюди збирає...
Гаряча для ґаздів пора!
Гаряча й пора в Україні —
Іде боротьба за свободу...
Здобудемо мир й переміни,
І бажану всім Перемогу!
Найкращою буде та днина,
Коли закінчиться війна!
Немов найдорожча перлина,
Для нас Перемога свята!

09.09.2024

ВАЖЛИВІ СЛОВА

Нас «дякую» вчили казати
Із першого слова в житті
За всі земні благодаті,
За миті щасливі й сумні...
І кожного ранку в молитві

Роками я дякую Богу –
Зі мною Він в радості й битві
Долає тернисту дорогу...

Коли спотикалась, вставала,
Ніколи в біді не здавалась,
Рука мене Божа тримала,
Щоб я у житті не зламалась...
Я маю чудову родину,
Онуків та донечку милих,
І Музу в душі невтолиму,
І друзів надійних та щирих...

Живу у найкращій країні
У цім невгамовному світі,
Де люди прекрасні і вільні
В міжнародному мирнім суцвітті...
Багато пізнала в житті,
З коханим щаслива піввіку...
Я дякую, Боже, Тобі
За Твою любов і опіку.

10.09.2024

ПРОБАЧ

Як тяжко сказати «Пробач»,
Коли ти не чуєш вини,
Крізь сльози, буває, і плач
Ти прагнеш в душі тишини...
Заради спокою в родині,
У домі чи в дружньому колі,
Уміймо прощати провини,
Бажати всім щастя і долі...

Ми всі не безгрішні в житті –
Властиво усім помиляться,
Минуться хвилини гіркі,
Лиш вчасно би в них розібратись...
«Пробач» лиш би вчасно сказати

І визнати своєю провину...
Нас Господь навчає прощати
І друга, й недобру людину...

Бо злоба очорнює душу,
Як куля росте сніговА,
Основи любові в ній душить,
Блокує шляхи до добра...
А прощення і розуміння
До злагоди й миру ведуть...
«Пробач», наче сонця проміння,
Руйнує в душі злобу й лють

11.09.2024

МИТІ ЩАСТЯ

Нам щастя багато не треба,
Лиш ранок би мирний настав,
Світило сонечко з неба...
І щиро би хтось привітав...
Щоб день починався новий
Лиш вістями добрими в світі...
Хтось рідний тобі і близький
Всміхнувся в ранковім привіті...
А ще, коли друзі-поети
До тебе у дім завітають,
Душа співає сонети,
На крилах Музи літає...
І хочеться жити, творити,
І осінь така неймовірна...
Миті щастя не оцінити!!!
Всім дружба щира потрібна!

11.09.2024

У мене в гостях був поет і письменник, кандидат хімічних наук, Іван Гаврилук з Києва (уродженець села Спас Коломийського району Івано-Франківської області) і поетеса Оксана Кіцела-Удуд зі Спаса, учасниця альманаху «Джерельні дзвони».

ДИТИНСТВО МОЄ БОСОНОГЕ

Дитинство моє босоноге
Давно покотилося в роси...
Терниною вкрились дороги...
Лягла сивина вже у коси...
А в нім була ньенька рідненька,
Така молода і вродлива...
І хата у зрубках старенька...
І дружба дитяча щаслива...

Хоч ляльок не мали ніколи,
Смартфонів і модних убрань,
Зате добре вчилися в школі
Без всяких для нас спонукань...
Ходили до церкви, молились...
Збирались на Петра, Івана...
Пісень ми народних учились...
Колядок з Різдва до Йордана...

Про війни в книжках лиш читали,
Щасливі були, безтурботні...
Не думали ми й не гадали,
Що можуть прийти дні скорботні...
А нині дитинство лиш сниться,
Неначе його й не було...
Буває, й до ранку не спиться...
Не спить і невтомне перо...

12.09.2024

ЯСКРАВІЙ СЕРПАНОК

Похмурий осінній світанок...
Ще й дощик дрібний накрапає...
А в мене яскравий серпанок
Подружок у хаті вітає!
Їх Муза у дім привела,
Слова задушевні і пісня,
Поезія, вічно жива,

Що здавна єднає нас тісно...
У бесіді час пролетів
Так швидко... Хотілось би більше...
Прощатись момент вже наспів...
Лиш згадка лишилась у вірші...
Я дякую Господу Богу
За друзів пера і душі,
За творчу невтомну дорогу,
Що є маяком у житті...

12.09.2024

У мене в гостях були майстрині пера Мирослава Ганишевська з Сопова і Любов Григорчук з Лісної Слобідки.

Завдяки зворушливим зустрічам з творчими людьми і щирими друзями забуваю на деякий час про свої проблеми...

Наповнююся натхненням писати, творити нові книжки...

ДОЛЯ

Два роки сьогодні минає
(Здається, що вічність пройшла),
Як я по землі не ступаю,
Світ бачу лише із вікна...
Ніхто з нас ніколи не знає,
Що доля йому зготувала...
І я вже лиш в мріях літаю...
Хоч плани в майбутнє складала...
Ми долю не в силах змінити
І хто би що там не казав,
Доводиться в світі так жити,
Як в небі нам Бог написав...
Живемо, працюємо, кохаємо...
Хоч кращого прагне душа,
Та маємо те лиш, що маєм,
Така вже планида* життя...

* планида — те саме, що доля.

Лиш тільки би мирно у світі,
Щоб всюди любов панувала,
Росли би щасливими діти,
Україна вільною б стала...
Щоби вже від нас журавлями
Не линули в небо сини...
Щоб з горя не плакали мами
В смертельнім горнилі війни...
Щоб місію кожен земну
По совісті гідно сповняв...
Подяку я Господу шлю
За хрест, який мені дав...
Вклоняюсь Твоєму Хресту —
Для світу великий це дар...
Я з Богом свій хрест донесу,
З Ним легший цей долі тягар...

13.09.2024

ДЕНЬ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

День Чесного Хреста пролився
Осіннім дощем проливним
І дзвоном сумним прокотився
Над краєм моїм дорогим...
Всім жертву Христа нагадав,
Який нам гріхи всі простив,
Життя за усіх нас віддав,
В любові щоб кожен з нас жив...

Любов я Христа відчуваю,
Зі мною Він кожного дня,
Ніколи саму не лишає,
Шле друзів до мене щодня...
Вони всі на милих світлинах —
Це пам'ять моя дорога
Про миті щасливі й хвилини
Від Бога Ісуса Христа.

Світлини – це слід наш в житті,
Послання онукам в майбутнє,
Як жити у праці й добрі
І вдячними Господу бути...
Не всім фото є вирішальні...
Хоча у них дійсність реальна...
Веселі події...й печальні...
І кожна з світлин – пізнавальна.

Ми бачимо того, хто пише,
Хто ближньому творить добро
Й нікого в біді не залишить...
На фото відсутнє є зло!
На ньому любов і повага
До друзів, коханих, рідні...
Навік зафіксована шана
До всіх, хто для нас дороги!

14.09.2024

ЛЮДЯНІСТЬ

Душа нас найбільше болить,
Коли нам хтось підлість зробив,
І серце нестерпно щемить,
Мов ніж тобі в спину встромив...
Не будь ти поетом, ученим,
Ти краще Людиною будь!
І світ буде добрим, блаженним –
В моральності вся наша суть!
Ми світ самі робимо злим
Своїми поступками грішними,
То ж скиньмо з душі чорний грим,
Зробім свої вчинки добрішими.
Байдужості скиньмо плащі,
Як осінь листочки скидає...
Минуться життєві дощі,
А людяність не проминає...

16.09.2024

ЛИСТ ДО ОСЕНІ

Яка ж фантастична ти, осене!
Милуюсь твоїми нарядами,
Беріз золотистими косами,
Калини п'янкими кетягами...
Твої аромати духмяні
З садів соковитих і нив,
І лози густі виноградні —
Найкращі з твоїх земних див...
А квіти килимів барвистих,
Неначе казковий Едем...
Під сонцем твоїм променистим
Щодень в невідомість ідем...
Дорогу цю нам прикрашаєш,
Щоб кращою була вона...
Як жаль, одне ти не знаєш,
Коли закінчиться війна.

17.09.2024

ВІРШІ НА КОНКУРС

*(Вірш на конкурс «Так бачу світ»
за поданою картинкою. Перша картина —
дерев'яна фортеця з баштою в густому
хвойному лісі, друга — лежача кішка
з великими настороженими очима).*

ФОРТЕЦЯ

Здається, живу у фортеці
В дрімучій глухій стороні...
Ялиці аж до піднебесся...
Між ними високі палі...
Земля недосяжна внизу,
Лиш небо ясніє вгорі...
Як в башті, закрита сиджу...
Сумні мої ночі і дні...
Так хочу на землю ступити,

В зеленому лісі гуляти...
Та хто ж мене може звільнити?
Де силу таку відшукати?
Хоч я не Рапунцель із казки —
Звичайна людина, як всі,
Та хочу любові і ласки,
Ходити по рідній землі...
Звільни мене, Боже, з фортеці,
На землю святу опустити...
Літаю з вікна в піднебессі...
Від долі мені не втекти...

18.09.2024

ПОГЛЯД КІШКИ

Я бачу світ очима кішки,
Усе в нім цікавить, дивує,
Буває, лякає щось трішки,
А деколи злить і нервує...
Вразливий мій погляд і слух,
Сприймаю усе наяву,
І кожний уловлюю рух,
Погрозу а чи похвалу...
Душевний мій стан у очах:
І радість, любов, і довіра...
Як кішка, чутлива я в снах...
Буваю і зліша від звіра...
Нам приклад з тварин треба брати,
Як дружбу повинні цінити,
Ніколи в біді не лишати,
А дбати про них і любити...
Їх погляд про все нам розкаже:
Про ніжність і ласку...про лють...
Уміють вони відчувати,
Любов нам свою віддають...

18.09.2024

МУРКА

Вірш для дітей

Чом ти, Мурко, розляглася
І здивована така?
Не зловила мишку вранці?
Не попила молока?
А ти встань і не лінуйся,
Бач, як ти вже розтовстіла!
Пострибай і потренуйся,
Бо без праці нема й діла...
Мишка в лапки не дається,
Треба її упіймати...
Якщо спритно підкрадешся,
Смачний обід будеш мати!

18.09.2024

ОСІНЬ

Сонцем нас осінь дивує,
Пізнім теплом обіймає...
Пензлем казковим чарує...
Срібним повісмом літає...
Нині жоржини барвисті
Зранку вручила мені...
Мрії мої, такі чисті,
Враз сколихнула в душі...
Сльози, мов роси ранкові,
Впали на їх пелюстки...
Спогади...милі, чудові...
Наче троянд колючки...
Осінь на осінь не схожа —
Кожна лишає свій слід...
Образ її неповторний...
Болю душевного лік...

24.09.2024

ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ

У чім наше щастя, я знаю
Як жінка, як мати, людина...
Це діти, любов їх без краю,
Це дружня сім'я і родина.
Це злагода в домі, повага,
Кохання палке, розуміння,
Здоров'я, здобута пошана
В людей на усі покоління...
Це праця любима і друзі,
І кожна хвилинка в житті,
Як бачиш сестру у подрузі
І не плачеш на самоті...
Щасливі ті люди у світі,
Що іншим себе віддають,
Уміють кохати, любити,
Свою совість не продають...
Учімося бути щасливими,
Бо щастя у наших руках,
Душею не будьмо фальшивими,
Бо випурхне щастя, як птах...
Без лірики вірш мій, на жаль,
Хоча і любов в кожному слові...
Тривога повсюди, печаль...
Щасливі всі будьте, здорові!

24.09.2024

ОПОРА ЖИТТЯ

Нелегко у горі всміхатись,
Коли серце плаче й душа...
Але за життя щоб триматись,
Потрібна опора міцна.
Щоб відчай в душі приглушити,
Шукаємо різні шляхи...
Так хочеться в радості жити,
Без всяких проблем і біди...

Та виходу часто немає,
І ти розумієш — кінець!
Усмішка тебе виручає,
Дає тобі силу й терпець...
А сила душі і терпіння —
Опора міцна у житті,
Збагачують досвід і вміння
Долати проблеми гіркі...

І ти, хоч крізь сльози, смієшся,
Живеш усім бідам на зло,
І фінішу ще не здаєшся...
І віриш у щастя й добро!
Життя в нас одне, неповторне,
В нім радість і сум поруч йдуть...
Щоб було воно животворне,
Залежить від нас його суть.

25.09.2024

КОЛОМИЙСЬКИЙ МАНУСКРИПТ

Сьогодні в Коломиї відкрито другий, найбільший на Прикарпатті, книжковий фестиваль-ярмарок «Коломийський манускрипт». Він триватиме три дні (27.09 - 29.09). Головний організатор книжкового форуму є Коломийська міська публічна бібліотека. Мене теж запросили. Я би з радістю поїхала, але фізично це неможливо. Передала свої книжки...

Правда, такий книжковий фестиваль проводився і раніше, ще у 2008 році, Коломийським районним відділом культури. А потім чомусь припинився. Я брала в ньому участь разом зі своїм творчим другом, художником Миколою Івановичем Котлярчуком (Радомир Вихор). Було дуже цікаво. Пам'ятаю кожну хвилинку мого першого публічного виходу в літературний світ.

А цього разу я спостерігаю за книжковим дійством лише по інтернету... Свої враження і поба-

жання вилила у вірші «Коломийський манускрипт». А ще, на згадку про цю подію, почала робити власну нову книжку «**НЕЗЛОМЛЕНА**», яку Ви тримаєте в руках. Думаю, що це буде моя остання друкована сповідь перед читачами і друзями по перу... Все інше, що буде далі написано, залишиться тільки в рукописах, неопублікованим... Зрештою, на все воля Божа, час покаже...

* * *

Вирує в Коломій
МАНУСКРИПТ книжковий,
Там гості особливі,
Закохані у СЛОВО...
Там зустрічі цікаві
З відомими людьми:
І знані, і незнані
Сучасні автори...
Там книг повсюди море
Всіх жанрів і смаків...
Й погода пречудова,
Немов хтось заповів...
Скрізь Муза, серцю мила,
Під музику лунає...
Це КОЛОМИЯ щиро
Митців пера вітає.
Хай Ваше СЛОВО чує
Вся наша Україна,
Хай МОВА всіх гуртує
вкраїнська, солов'їна!

28.09.2024

КОНКУРС «РЕЦЕНЗІЯ»

Саме в ці дні поетична група «ПОЕЗІЯ ЗАПАЛЮЄ СЕРЦЯ» оголосила у Фейсбуці конкурс на кращу рецензію книжки свого друга по перу за власним вибором. Я не брала участі, бо не завжди щось приходить на думку, а особливо тоді, як тобі нелег-

ко на душі... А також і тому, що друзів у мене дуже багато і всі вони надзвичайно талановиті, не хотіла виділяти з-поміж них когось одного, бо кожна, видана ними книжка, заслуговує високої оцінки.

Зате було дуже приємно, що кілька подружок по перу написали рецензії на мої книжки. Довго вагалася, чи подавати їх у книжку, але вирішила, що вони того варті. Вони цінніші, аніж рецензії професійних літературних критиків і літературознавців, бо це суто народна думка та оцінка. Але коротеньку подяку авторам за рецензію моїх книжок, все-таки, я теж написала...

МАДОННА ПЕРА

#Рецензія

Автор: Марія Гуменюк (гран-прі)

Назва книги: «Лабіринти долі»

Автор книги: Марія Боечко

* * *

Вона – Мадонна українського пера
І володіє непересічним талантом,
Мене в поезію за руку привела,
Це у житті великим стало ґрантом.
Вже двадцять п'ятий рік збирає урожай,
Поетів понад триста об'єднала
В «Джерельних дзвонах»,
щоби друкувались там
І неньку Україну прославляли.
Чудова збірка вийшла, тішимося всі,
Що в світі шанувальників збрала,
У «Лабіринтах долі» є такі вірші,
Любов'ю кожне слово засівала.
Бринить у збірці цій і літо, і зима,
Осінні нотки душу огортають,
Ще ювілейна, радісна весна,
І музика, що серце окриляє.
Чарівні рими й ритм присутні у вірші,
Епітетів найкращих не злічити,
Метафори барвисті, осяйні,

Що хочеться із ними подружити.
Проходить в них ота страшна війна,
Важке, тривожне наше сьогодніня,
Коли сини відважні йдуть у небеса
За Україну нашу сокровенну.
Це воїн, що перо гартує у борні,
Марічка наша, родом з Прикарпаття,
Читаймо вірші, бережим її
І наближаймо Перемогу, браття!

28.09.2024

МРІЯ КОЖНОЇ ҐАЗДИНИ

#Рецензія

Автор рецензії: Марія Грушак (гран-прі)

Назва книги: «Смачні вірші»

Автор книги: Марія Боєчко

* * *

Живе в селі Ковалівка Боєчко Марія,
Пише дуже смачні вірші, не вірші, а мрія.
Мрія кожної Ґаздині таку збірку мати,
Бо рецептів є багато — вчимось готувати.
Гарних п'ятдесят рецептів увійшло у збірку,
Нашій любій поетесі ставимо п'ятірку,
Бо з любов'ю і душею страви готувала
І детально кожен рецепт в віршах описала.
Ці рецепти не знайти в книзі кулінарній,
Твори нашої майстрині просто унікальні.
Тут: мій борщик, і оладки, суп із галушками,
Кутя, сало, і пельмені, суп з фрикадельками.
Вареники, крученики, і грибова юшка,
Салат «шухи», і яечня, голубці, пампушка.
Оці усі смаколики вона готувала,
Усіх рідних своїх, друзів часто пригощала.
Та біда її спіткала, не може вставати,
Одне в неї щастя, радість — це вірші писати,
Об'єднала нас, поетів, у «Джерельні Дзвони»
І радіє, мов дитина, не раз сльози зрони.
Та любов її безмежна до рідні своєї,

Є донечка, внучки також, чоловік у неї.
Чоловік для неї все, він їй допомога,
І підтримка, і любов, просить за всіх Бога.
А для мене — це Мадонна з чистою душею,
Я радію дуже-дуже, що знайома з нею.
Вона мені є подруга, майже, як сестричка,
Неймовірна і красива Боечко Марічка.
Збірок в нашій Марічки є дуже багато,
Вони всі для неї рідні, всі для неї свято.
І про кожен її збірку можна написати,
Бо талант, то є талант — їй не позичати.

27.09.2024

ДОРОГИЙ ПОДАРУНОК

#Рецензія

Автор рецензії: Наталія Городчук (І місце)

Назва книги: «Скарбничка-мальовничка»

Автор книги: Марія Боечко

* * *

В моїх руках «Скарбничка-мальовничка» —
Це подарунок дуже дорогий,
Книжечка дитяча, невеличка,
Але у ній глибокий зміст такий.
А автором Марія є Боечко —
Людина неймовірної душі,
У кожному слові часточка сердечка,
Щоб дітки це читали всі малі.
У збірочці абетка є цікава
Про символи державні малюкам,
Про Герб, про Гімн, про України славу
Цікаво автор все підносить нам.
А ще у книзі є малюнки гарні,
Які так люблять наші малюки,
Їх розфарбують в неймовірні барви,
Радітимуть скарбничкою роки.
Пані Марія — вчителька зі стажем,
А ще бабуся й чарівна людина,
Для діток у віршах про все розкаже,

В поезіях душі її краплина.
Зміст пізнавальний збірочка ця має,
Тому її придбати раджу всім,
Любити рідний край діток навчає,
Яскравий промінь принесе у дім.

27.09.2024

ПІД КРИЛОМ АНГЕЛА

#Рецензія

Автор рецензії: Любов Костюк (II місце)

Назва книги: «Під крилом Ангела»

Автор книги: Марія Боєчко

* * *

Під крилом Ангела стояла,
Не здалася, йдучи, не впала...
Надійна й сильна, мужня й вільна
Ця жінка — наша «Берегиня»!
Ім'я Марічка вона має,
Вона теплом всіх зігріває...
Ну як цю жінку не любити?
Цій дружбі можна лиш радіти!
Відома жінка в Україні,
Здійснює жінка чужі мрії,
Добро дарує всім сповна
Саме вона, саме вона!
І коли важко, дзвінок другу,
Вона знімає в мить напругу,
Вона нам сили додає,
І на місця усе стає!
Живе ця жінка в Ковалівці,
Книжки гортає по сторінці...
Невтомно жінка пише вірші,
Це я кажу без перебільшень.
На різні теми та на смак,
Вона все пише саме так!
Сумні вірші є та веселі,
Добра всім зичить у оселі.
Переживає кожне слово,

А яка гарна її мова!
Розумна, мила, чарівна
Наша Марічка – це вона!
А хто цю жінку ще не знає,
В фейсбук до неї хай влітає,
А там є завжди цікавинки,
Читайте ви її новинки.
Очей ви вже не відведете,
Шановні люди та поети,
Тож я чекаю ваші лайки,
Та не скупіться, мої «ЗАЙКИ»!
Хутчіш Боєчко ви шукайте,
Та на сторінку завітайте!
Під крилом Ангела стояла,
Не здалася, йдучи, не впала.

27.09.2024

ПОДЯКА ЗА РЕЦЕНЗІЮ

Оцінки вищої немає
За слово друзів по перу,
Подяку щиру Вам складаю
За думку щиру і палку.
За розуміння і повагу
Мені приємно на душі,
Готова з Вами я щоразу
Триматись в радості й біді...
Та біди хай Вас обминають,
А кожний день щасливим буде,
І Муза душу обіймає...
Низький уклін Вам, добрі люди!

29.09.2024

ОСІНЬ І ЖИТТЯ

Ввірвалась осінь так раптово,
Ніхто й подумати не міг,
Ще вчора – сонячно, чудово!

А нині — дощ і, навіть, сніг!
Учора літо ніжно гріло,
Останнім тішило теплом,
А нині небо посіріло,
Осіннім вкрилося рядном...

В один момент усе змінилось,
І холод землю остудив...
За обрій літо покотилось...
Час двері осені відкрив...
Життя на місці не стоїть,
Секунди миттю пролітають...
Пройшло чимало вже століть,
Свій слід в історії лишають...

І ми лишаємо сліди,
Не дивлячись на пори року,
Дощі ніякі й холоди
В нас жодного не спинять кроку...
Хай добрі будуть сліди й кроки,
Щасливі осені дороги,
Нащадкам мудрі всі уроки,
Які ведуть до Перемоги.

29.09.2024

В ГОСТІ ДО ПОДРУГИ

Дощова осіння погода, а я зібралася туди, де затишно і приємно — в оселю до Боечків, до чудової майстрині Слова, до тієї Марії Іванівни, яка зробила з мене поетесу. Бо саме завдяки їй, я піднялася. Та і не тільки я, а ще багато моїх колег по перу. То ж так захотілося сьогодні почути стук її серденька.

Відчула... Насолодилася... Позитивно зарядилася...

* * *

Я знову нині в Ковалівці,
Щоб нести хрест допомогти
Тій надзвичайно сильній Жінці,
Котрій нелегко у житті.
Несе свій хрест так терпеливо,
Не нарікає ні на що,
Хоч доля не така щаслива,
Та не паде вона на дно.
Пливе завжди за течією,
Хоч часто море це штормить,
Але Господь постійно з нею,
Не покидає ні на мить.
Багато в жінці цій любові,
Аж часом ллється через край,
Лише потрібно їй здоров'я
Щоби збирати урожай.
Є в неї все, окрім здоров'я,
Багато друзів і рідня,
Онуки й донечка чудові,
Коханий поруч є щодня.
А яка Подруга Оленка,
Постійно в помочі її,
Теж Надзвичайна мила жінка,
Права рука у цій сім'ї.
Я дуже вдячна нині Богу,
Що маю друзів дорогих,
Легка із ними є дорога,
Люблю відвідувати їх.
Тут мене радо зустрічають,
Тут відчувається любов,
Навіть творити надихають,
Хочу сюди я знов і знов.

30.09.2024

Авторка: Любов Дутчак

ЧАСТИНА ІІІ. ПОДИХ ЖОВТНЯ

ПОКРОВА

І знов Покрова Пресвята
В церквах у дзвони задзвонила...
На вічну пам'ять про УПА,
Що Україну боронила...
За тих, хто волю здобував
Ціною власного життя,
Щоб нарід рідний панував
У власнім домі – не москва!
Цей бій запеклий знов триває
За незалежність України,
Покрово, Матінко Святая,
Не покидай нас ні хвилини...
Візьми під захист свій, Покрово,
Уклінно просимо Тебе,
Молись до свого Сина-Бога,
Хай мир у дім наш принесе!

01.10.2024

ДЕНЬ ВЧИТЕЛЯ

День Вчителя в календарі...
Вітання, квіти, побажання...
А я згадала шкільні дні...
Життя найкращі споминання...
Давно ті дні уже минули
У колі любих вихованців,
Яких ніколи не забуду...
Щодня спішила до них вранці...

Як маму рідну зустрічали,
Світилася любов в очах...
Самі батьками уже стали...
Дітьми приходять тільки в снах...

Про все нагадують світлини,
Вже час отой не повернути...
Лишились в спогадах малими...
Так хочу всіх їх пригорнути...

Роки минають за роками,
Летять у даль, мов журавлі...
В уяві бавлюся я з Вами,
Мої школярики малі...
На свято Вчителя згадаю
Про всю шкільну колись родину...
Альбом з світлинами гортаю...
У спогадах згасає днина...

02.10.2024

ПРОФЕСІЯ ВЧИТЕЛЯ

У 1994 році в Україні в указі Леоніда Кучми «На підтримку ініціативи працівників освіти України» цей день отримав назву професійного свята «День працівників освіти», яке відзначати щорічно у першу неділю жовтня (у неділю, щоб свято не зривало навчальний процес).

Щорічно 5 жовтня у понад 100 країнах світу відзначають Міжнародний День Учителя. Міжнародний День Учителя – World Teachers Day. Саме так пишуть англійською, всі слова з великої літери. Хай же всі справи вчителів будуть такими ж великими!

* * *

Всі професії у світі
Починались з Букваря,
Із читання перших літер,
З написання букви А...
Всіх за руку вели мами
Перший раз у перший клас,
Перша вчителька незнана
Зустрічала вперше нас...

Незабаром – старші класи,
Універси, вища школа...
Вчителі нас вчили – аси!
Не забудем їх ніколи!
Шкільна нива – безкінечна...
По ній правнуки вже йдуть...
Праця вчителя – почесна,
Пізнання в ній світу суть...

Не забудем рідну школу
Ми ніколи у житті,
З нами всюди були поруч
Мудрі й добрі вчителі...
Ось така із серця рима
На папір вночі лягла...
Моя школа в ній любима...
І учительська душа...

Тож вітання найщиріші
Вам сьогодні, ВЧИТЕЛІ!
Ви для нас найважливіші,
Як вода сухій землі...
Вам завдання не просте
Доручив у руки Бог –
Покоління молоде
Вчити мудрих перемог!

06.10.2024

СИЛЬНА ЖІНКА

Вчіться відрізнати важливе і другорядне. Вища освіта – не показник розуму. Красиві слова – не показник любові. Красива зовнішність – не показник гарної людини. Вчіться цінувати душу, вірити вчинкам, дивитися на справи (Ігумен Саватій Собко).

Під враженням від вірша Ірини Тупички, який прочитала випадково в інтернеті я написала вірш-відгук «Сильна жінка», на який зреагувало 1289 чи-

тачів. Звичайно, я була дуже зворушена такою приємною увагою невідомих мені людей на мій крик душі...

«Цінуй себе, прекрасна жінко»,—
Читаю вірш у мережі,
І розумію, хоч і гірко,
Як це важливо у житті.
Не кожна жінка, хоч і мати,
Дружина вірна чи сестра,
За себе може постояти
Для свого блага і добра.

Хоча й невтомна господиня,
Вродлива, мудра і привітна,
І свого роду Берегиня,
Душею ніжна і тендітна...
Знаходяться ще в світі люди,
Які цинічно шлють їй кпини,
Цькують її, немов іуди,
Словами вбивчими і злими...

Вона ж мовчить, хоч серце плаче,
І біль ножами душу крає,
Бо надто добра — все пробачить,
В молитві кривдників прощає...
Буває, словом заспокоїть,
Пораду слушну пропонує
Чи ніжним поглядом роззброїть,
Любов у ньому всім дарує...

Так робить тільки сильна жінка,
Яка цінити себе вміє,
Немов ота маленька бджілка,
Себе для інших не жаліє...
Нектар збирає для життя,
Хоча і вжалить, коли треба,
Живе на світі для добра,
Бажає сонця й миру з неба.

07.10.2024

СПОРІДНЕНІ ЛЮДИ

Як добре, що в світі живуть
З тобою споріднені люди,
Любов які в серці несуть,
Душею з тобою усюди...
З пів слова тебе розуміють,
Яка ти насправді людина...
Теплом свого серця зігріють,
Коли є сутужна година...
Достатньо сказати лиш слово,
Підтримку свою показати...
На серці стає веселково...
І хочеться, навіть, літати...
Хоч різні ми в цьому житті,
Та треба усім розуміння,
Відкиньмо обрАзи гіркі,
Щоб душу не гризло сумління...
Народ нас читає і любить,
Усім ми подяку віддаймо...
Перо наше людям хай служить,
Теплом його світ зігриваймо!!!

08.10.2024

МІЙ ВІК НАЙКРАЩИЙ

Мій вік найкращий, добре знаю,
Бо маю душу молоду,
Однолітків усіх вітаю
У ногу разом з Вами йду...
Життя смакую насолоду,
Ну й що, що я вже прабабуся,
Літа покрили сріблом вроду,
Та я старіти не боюся.
Бо кожний вік для нас прекрасний,
Лиш треба гідно в ньому жити,
Буває добрий він...й нещасний...
Та все уміймо пережити.
Наш вік земний – дарунок Бога,

Життя принади і краса...
Мій вік — найкраща нагорода,
Сім'я, кохання, слід пера...
Люблю свій вік і ним горджуся,
Діждати літ цих всім бажаю,
Душею в юнки ще годжуся,
Бо юну душу й серце маю!

09.10.2024

ВІТАННЯ ДЛЯ ОНУЧОК

Щороку пишу вітання для моїх онучок з перших днів моєї творчості. Так Бог дав, що 11 жовтня 1993 року народилася онучка Марійка, а 13 жовтня 1998 року — онучка Анничка. От і пишу вітання для обох в одному вірші... І люблю їх однаково від щирої душі і серця. Донечка в мене одна, зате онучок маю трьох (третя онучка — Надійка, яка народилася влітку) і вже правнучку Андріанку та правнука Арсенчика, хай здорові і щасливі будуть! Тож тепер маю для кого творити і писати — вони є найголовніший мій стимул у житті.

* * *

Дві красуні, дві сестрички,
Дві онучки дорогі
На світ Божий народились
В ці прекрасні жовтня дні.
Бог їм вроду дарував
І талантом наділив,
Кожен день благословляв,
Щоб по морю щастя плив...
Щоб міцні були й здорові,
Як джерела у Карпатах,
Проживали у любові,
Ангел був щодня на чатах...
Щоби злагода й повага
Завжди в домі панували,
Ані горя, ні біди
На поріг не допускали...

Щоб удача і кохання
Диво в дім Вам приносили,
Щоб здійснилися бажання,
Які в мріях Ви носили...
Отак скромно, любі внучки,
Вас вітаю від душі,
Для нас з дідом найдорожчі,
Наймиліші у житті!!!
Кожен день і кожну мить
В нашім серці Ви й думках,
Хай Вас Бог благословить
У прийдешніх всіх літах!

11.10.2023.

* * *

Пливуть прекрасні дні жовтневі,
А з ними й час у даль пливе...
Життя, неначе каруселі,
Із року в рік по колу йде...
Щороку старші ми стаємо,
Немов дерева у саду,
Роки, мов яблука, кладемо
У кошик долі на ходу...
І Ви не діти вже, дівчата,
Давно дорослішими стали,
Не ті малесенькі внучата,
Які тулилися до мами...
В одної доня вже й синок,
На другу сватання чекає...
Життя — хороший Вам урок!
Всього, що треба, навчає!
Горджусь, кохані, нині Вами,
Моя Ви радість і розрада,
Люблю обох ВАС до безтями,
Вам прихилити неба рада...
Здорові будьте і щасливі,
Хай мрії здійснюються всі,
Живіть у злагоді і мирі,
У Божій ласці і добрі!

13.10.2024

КАРПАТСЬКА ОСІНЬ

Тим часом Прикарпатським краєм крокує прекрасна золота осінь... Красу її описати просто неможливо, бо вона по-особливому казкова! Так і хочеться встати і зануритися в її неповторну красу... Та я все бачу тільки в інтернеті... Ще недавно я, все-таки, надіялася на якесь чудо, що все буде добре... А тепер змирилася зі своєю долею... Не плачу вже, не гризуся своєю слабкістю... Проти волі Божої не підеш... Щодня молюся і дякую Богу за те, що ще живу і працюю над новими віршами та книжками... І що можу уявно описати осінь у Карпатах...

* * *

Повільно осінь опускає
Вуаль сріблясто-золоту,
Дощем зненацька поливає
Землі неписану красу...
На пліт схилилася жоржина...
Фасон гортензій помінявся...
В намисті красному калина...
Мій край барвисто завітчався...
Чудесні осені принади,
Багата й щедра на плоди...
Любові ніжні серенади
Осінні шепчуть вечори...
У кого серце молоде,
Душа замріяна та юна,
Його у світ краси несе
Чудесна осені фортуна...
Карпати кличуть нас гостинно...
Де ще красу таку знайдемо?
Йде осінь краєм неупинно...
І ми у зиму з нею йдемо...

12.10.2024

КРИЛАТІ СЛОВА

Крилаті слова у житті
Велике значення мають...
Бо мудрості нас вони всі,
Як правильно жити навчають...
Вовка боятись — в ліс не ходити,
Так мудрість говорить народна,
Ката боятись — не варто і жити,
Бо народу потрібна свобода!
Брехнею пів світу пройдеш,
Але вже назад не вернешся...
Де кращу науку знайдеш?
Як гукнеш, так тобі й відгукнеться.
Та й слово, немов горобець,
Вилетить і не спіймаєш,
Як у слові ти молодець,
Добре думай, що вимовляш...
Хто не працює, той і не їсть,
Цю істину змалечку знаєм,
Та часто живемо, як гість,
Про працю чомусь забуваєм...
Крилаті слова незліченні,
Лиш треба усіх пам'ятати
І у житті повсякденнім
Їхню сутність не забувати.

13.10.2024

НІЧНА ФЕЄРІЯ

Ясний місяць по небу пливе,
Немов човник поміж зірочками...
На ріжку золотім сон несе,
Щоби сни чарівні були з нами...
Колискову вітрець навіває,
Йому листя у такт шелестить...
В їх мелодії все засинає...
Хтось у світ фантастичний летить...

Ось така феєрія нічна
Зачаровує сині Карпати...
В ніч глибоку чутлива душа
Вже не може й хвилиночку спати...
Її сон не береться й на мить,
Вся думками до неба несеться...
До зірок в дім небесний летить,
Щоби тугу прогнати від серця...

А та туга, немов чорна хмара,
Яка зоряне небо вкриває...
Мов болюча незгоєна рана,
Що до ранку нам серденько крає...
Тільки місяць і зорі ясні
Нас у мріях до казки несуть...
Ось такі ми жінки у душі:
У щасливій любові вся суть...
14.10.2024

СОНЦЕ У ДУШІ

Похмура днина надворі —
Характер жовтень проявляє...
А в мене сонце у душі,
Від радості вона співає...
Щаслива зустріч в моїм домі
З такими рідними людьми
Зігріла серце від втоми,
Мов промінь світла від пільми...
Велике щастя мати друзів,
Які тебе не забувають,
Які і в радості, і в тузі
Тебе душею відчувають...
Всіх благ Вам, добрі й милі люди,
І хліба-солі на столі,
Хай Бог із Вами всюди буде,
Шле щастя й мир Вам на землі!

16.10.2024

ХЛІБ УСЬОМУ ГОЛОВА

Хліб усьому голова —
Нас із малечку навчали,
Кожна крихточка — свята,
Щоб її ми цінували...
Скільки праці у хлібині!
Скільки поту і любові!
А початок — у зернині,
Відокремленій з полови...

Хліб — багатство найцінніше
Від усіх багатств землі...
Праця в полі найтрудніша —
Знають хлібні трударі...
Пахне житньою ріллею,
Нив духмяних ароматом
Хліб, народжений з душею,
В материнській рідній хаті...

Хліб учімся шанувати
На усі часи й віки...
З хлібом ми завжди багаті,
А без хліба — бідняки!
Кожна скибочка — свята!
Бережімо хліб, цінуймо!
Як упаде зі стола,
Піднімаймо і цілуймо...

16.10.2024

ПРИСВЯТА ВІД ЛЮБОВІ КОСТЮК

Про цю жінку я писала віршів вже багато,
Та не все я розказала, то мушу сказати...
Звати подружку мою Боєчко Марія –
Це не жінка, це любов, в серця добро сіє...
Живе жінка в Ковалівці, привітна та мила,
Така добра, така гарна, а яка вже щира!
І порадить, й зрозуміє, і любити вміє,
І здійсняє вона всі заповітні мрії!

Пише вірші, та слова її заспівали,
Ви цю жінку точно всі уже упізнали!
Це Мадонна й Берегиня з гуцульського краю,
Як же добре, що цю жінку вже роками знаю!
Задзвеніли її дзвони, мене запросила,
Та не просто я радію, я просто щаслива!
Пише часто про сумне, нелегка дорога,
Вірить в краще у житті, й буде перемога!

Богу дякую за те, що її я знаю,
Усім серцем та душею її обіймаю.
А як гарно вишиває, хрестики лягають,
Не лише її вірші, а й картини знають.
Вона справжня українка, носить вишиванки,
Та частенько у сльозах зустрічає ранки...
Допомогти завжди рада, завжди й помагає,
Хто потребував допомоги, той вже добре знає...

Завітайте на сторінку Марії Боєчко,
Там цікаво, там приємно, аж щемить сердечко...
Має книжок так багато, є що почитати,
Та й історій вам чимало може розказати...
Вирушаю в Ковалівку, бо там цікавинки,
За книжками я поїду до жінки-родзинки.
Беру сумку я велику, бо там їх багато,
Заберу усі додому та буду читати!

18.10.2024

ПРЕКРАСНА ОСІНЬ

Прекрасна осінь в кожному році
Нам серце тішить й вабить око...
Чарує нас на кожному кроці...
Палітра барв її широка...
Красу її не описати —
Вона божественна з віків...
І слів таких не підібрати,
Хоч їх чимало є в митців...

Та й кожна осінь — неповторна,
Дива щороку свої має:
То надто тепла, то холодна...
То сум, то радість навіває...
Все більше сріблом криє скроні —
Роки на місці не стоять...
Немов прудкі у полі коні,
У даль незвідану нас мчать...

З любов'ю осінь ми сприймаєм,
Як у природі, так в житті...
Щодня у Господа благаєм
За тихі ночі й мирні дні...
Щоби закінчилась навала,
Яка руйнує Україну...
Щоб мирна осінь завітала
У кожна хату і родину...

19.10.2024

ОСІННІЙ ЕКСПРОМТ

Змінилосьь ранкове панно...
Яка неймовірна картина!
Зелене колись полотно
У золото вбрала калина...
Мов перли, срібляста роса
Виблискує в променях сонця...
Засліплює погляд краса
Крізь шибку старого віконця...

Хоч туга осіння щемить
За тим, чого вже не вернути,
Та зустріч з онучкою вмить
Зуміла журбу відвернути..
Неначе промінчик ранковий,
Зігріла теплом моє серце...
Онуки – продовження роду,
Це нашої долі люстерце...

Як осінь приходить нова,
Так час на землі все міняє...
Настане новітня пора...
Яка? Лише Бог один знає...
Нелегке у нас сьогодніня...
Що наших чекає онуків???
Землею йде осінь священна
Під свист неприродних їй звуків...

20.10.2024

ХРАМ У СЕЛІ

Розкішна осінь за вікном
Мережить золотом вуаль...
Яскравим сонячним крилом
З небес осяяла весь край...
Дрімають в цій красі сади...
Осінніх квітів покривала...
Немов барвисті килими
Скрізь осінь щедро розіслала...

А в Ковалівці празник нині,
Зійшлися люди в Божий Дім...
Зберуться рідні у хатині
І буде радісно усім...
Єднають нас сини і доні,
Онуки, правнуки — сім'я!
Дай, Боже, щастя в кожному домі
І миру-злагоди щодня!

Щоб кожен день був нам, як свято,
І припинилася війна...
Щоб всі вернулись в рідні хати —
Найкраща буде ця пора!
Чи осінь буде це, чи літо,
Почуй нас, Боже Милостивий,
Вже скільки сліз гірких проліто!
Зішли нам мир всім справедливий!

26.10.2024

ОСІННІЙ ПОДАРУНОК

І знов моя подруга осінь
Щасливий день подарувала –
З далекого Мадриду гостя
В мою домівку завітала...
Війнула свіжістю природи,
Поезії казковим духом...
Вдихнула я ковток свободи,
Хоч не сумісним з моїм рухом...

А друга гостя з Лісабону
Розвеселила моє серце,
Із чужини до мого дому
Принесла радості озерце...
Хоч осінь гарна надворі,
Та дні таки сумні бувають,
Лиш друзі вірні по душі
На мить той смуток проганяють...

А жовтень вже зібравсь в дорогу,
Лиш слід лишає кольоровий,
Розмалював осінню вроду,
Немов художник пречудовий.
Вже на порозі листопад –
Місток до лютої зими...
Цвіте в душі любові сад...
У цім саду живімо й ми...

27.10.2024

В гостях побували Мирося Кавацюк з Мишина, яка понад 20 років живе і працює в Мадриді, та Ірина-Орися Ямборак з чоловіком Анібалом Сімао з Лісабону (уродженка селища Отинія, а тепер мешканка Коломиї). Моїй радості сьогодні немає меж! Спілкуватися зі щирими подругами життя, яких бачиш тільки раз на рік, це є велике щастя і задоволення. Скільки всього ще не сказано, не почутого, не побаченого... Про все хочемо дізнатися, розказати, а час летить стрілою... Та все одно,

хоч зустріч така коротка, зате цікава, зворушлива
і незабутня...

ЖОВТЕНЬ, ПРОЩАЙ!

Вже жовтень прощається з нами
І зранку навіює сум,
Сховав ясне сонце за хмари,
Підняв листяний з вітром бум...
Пожовклі листочки з калини
Нестримно донизу летять,
Лиш грона, немов намистини,
На вітах рубіном горять...
Обабіч кремезний бузок
Теж листячко срібне скидає,
З ним вітер останній танок
В осінньому вальсі кружляє...
Гортензія вмить посмутніла
І колір квіток поміняла,
Небесна блакить посіріла...
В путь осінь валізи зібрала...
В дорозі зустріне її
Крутий листопад-віртуоз,
Всі шати дерев золоті
Покриє сріблястий мороз...

28.10.2024

ПОХІД У КОСМАЧ

Мій Карпатський рідний краю,
Гори й полонини...
Землі кращої немає
По всій Україні!
Густі ліси смерекові,
Плаї, водоспади...
Кличуть в мандри і походи
Карпатські принади...
Село Космач — це перлина

Гуцульського краю...
Приїжджайте, любі гості,
Вас воно чекає...

28.10.2024

Вірш написаний під враженням від світлин мандрівки семикласників Стопчатівського ліцею в найбільше село України – Космач (32 присілки, Косівський район Івано-Франківська область), класна керівницка яких моя дочка Людмила Ясінська.

Розглядаючи чудові фотографії, згадала свої неодноразові поїздки в це прекрасне гуцульське село, що розкинулось на горбах мальовничих Карпатських гір, красу яких описати пером просто неможливо. Щоби відчутти цей земний рай поглядом і душею, треба особисто в ньому побувати хоча би раз в житті кожної пори року.

НА СЕРЦІ ЩЕМ

У вікно я подивилась
Й не повірила собі...
Як калинонька змінилась!
Ні листочка на гіллі!
Роздягнув її вмить жовтень,
Усе листя обірвав,
У валізу свою жовту
Вночі сукню заховав...
На прощання обійняв
Вранці ніжно вітерцем
І щосили вдаль помчав,
Залишив на серці щем...
Мальовидла всі розтратив
На поля, ліси, сади...
Створив казку у Карпатах,
Золоті лишив сліди...
І хоч сумно на душі,
Бо зима не за горами...
Щем ховається в красі
Золотої панорами...

31.10.2024

ЧАСТИНА IV. ВІДЛУННЯ ЛИСТОПАДА

ЛИСТОПАД

Листопад у шибку віконця
Легенько постукав листком,
Вклонився промінчиком сонця
І вітром майнув над садком...
Розбурхав дерева зі сну,
Останнє вбрання їх зірвав
І жовтню сюїту сумну
В осіннім театрі зіграв...
У чистій небесній блакиті
Не чути пташиного співу,
Жовтневого літа всі миті
Розвіяв падолист уміло...
Його перші впевнені кроки
У пізню нас осінь ведуть...
А наші листочками роки
Все далі і далі пливуть...
Але сумувати не треба:
Життя, наче всі пори року...
То літо, на сонечко щедре,
То осінь цілує у щоку...
Я так до зими ще не хочу,
Та осінь на крилах несе...
Я згадую пору дівочу,
Де юність садами цвіте...

01.11.2024

СУМНО АНГЕЛ ЗІТХНУВ

Так називається сентиментальний історичний роман письменниці Наталії Кавери-Безюк з міста Рівне, який вона мені подарувала. У ньому на 632-х сторінках майстерно відображено бурхливе українське XVI століття, головною героїнею якого є ГАЛЬШКА ОСТРОЗЬКА — Чорна княгиня.

Неймовірне багатство та легендарна врода стали її найбільшим нещастям. Вона злітала та падала: зазнала романтичне кохання, шалену пристрасть, підступну зраду, злі плітки й поголос, тисячі відтінків гіркої самотності. Пережила трьох чоловіків, тричі залишившись вдовою. Подолала шлях від наївної дівчинки до впевненої мудрої жінки. Книги, шахи та зірки стали її вірними друзями. Проживши лише 43 роки, піднеслася до нечуваних висот у науках і заснувала в Острозі на Волині друкарню, першу православну академію, школи і шпиталь. За її правління переклали і надрукували першу Біблію русинською мовою, яку ми читаємо й нині.

Під неймовірними враженнями від прочитаного роману народилася присвята цій скромній, але унікальній жінці, берегині української просвіти ще в далекому XVI столітті, плодами праці якої користуємося і сьогодні.

ПАМ'ЯТІ КНЯГИНИ ОСТРОЗЬКОЇ

О Гальшко, Гальшко, Чорна княгине,
Трояндо садів незрівнянна,
Чом доля твоя, тричі вдовина,
Жорстока така й окаянна?!
Принцесо Острозька, мудра, багата,
Чиста душею, взором небесним,
У царстві книжок мрія крилата
Сталась в житті дивом чудесним.
У вірі Христовій — незламна,

В любові народній — могутня...
В історії нашій державній
Навіки твій труд незабутній!
Острог, академія, школи,
Лікарні... Усе для народу!
І Біблія в рідному слові —
Дар Божий вкраїнському роду.
Нещасна в жіночій коханні —
В улюбленій праці щаслива!
Труди всі свої бездоганні
Для нас крізь століття лишила...
О Гальшко, Гальшко, Острозька княгине,
Століття рікою промчались...
Незламна Руси Берегине,
В історії нашій осталась...

01.11.2024

РОДИННЕ СВЯТО

Скоро буде три роки, як триває варварська війна росії проти України. Це найбільш руйнівна і смертельна трагедія, яку влаштували ненависні московити проти української нації за всю історію її існування... Один Бог знає, коли цей геноцид і екоцид закінчиться.

А життя триває... Попри всі втрати і жертви, як людських ресурсів, так і в усіх сферах державної інфраструктури України, люди працюють, одружуються, народжують дітей, навчаються, відзначають родинні та державні свята, захищають рідну землю від напасного ворога...

Важливе торжество сьогодні і в нашій родині — хрестини нашого з чоловіком правнука Арсенчика Заячука, якому 3-го грудня буде пів рочку. Хай росте здоровим і щасливим! Хоч би наші онуки, правнуки і всі майбутні покоління ніколи не зазнали війни, а жили в мирі, злагоді і любові в незалежній вільній Україні! Щоби всі емігранти повернулися додому з далеких закордонів і працювали на бла-

го своєї держави та народу, бо де народився, там і пригодився... Дай, Боже, щоби цю істину зрозуміли всі ті, хто не планує повертатися з чужини додому навіть після закінчення війни...

А я дякую Богу за те, що дав мені таку велику ласку — дочекатися правнуків, хрестити їх і бачити, як вони ростуть, приносять радість і щастя всій родині...

* * *

Із неба ясність весела
Іскриться в перлах калини...
Родинне свято в Арсена —
Благословенні хрестини.
Батьки у церкві хрещені
Тримають крижму біленьку,
Правнука хрестить священник —
Дитинку ніжну маленьку.
У Хрещення миті священні,
В молитві щирій до Бога
Щаслива й благословенна
Почнеться світла дорога...
Здоровим будь, як дубок,
Трудолюбивий, завзятий,
Маленький наш козачок,
Сміливий будь і багатий...
Душею красивий і щирий,
У праці, вчинках, думках...
Хай Господь наш Милостивий
Благословить весь твій шлях!
Будь сином добрим, онуком,
А головне — будь ЛЮДИНОЮ!
Українцем з козацьким духом
Землі, що зветься Батьківщиною!

10.11.2024. Неділя

ТАЄМНИЦЯ МОГО ІМЕНІ

Найкраще у світі ім'я,
Чистіше від крапель роси,
Миліше, ніж спів солов'я
В квітучі весняні часи...
Велична і гідна, кохана,
Незламна, стійка, самотійна,
Весела й сумна, і жадана,
Милостива, добра, надійна...
Таємниця у ньому багато,
Та одна є найголовніша —
Ім'я це і в будень, і в свято
Звучить у вустах найчастіше.
Прекрасне, мов квітка лілії,
Найсвятіше ім'я у світі —
Пречистої Діви Марії —
Шанують дорослі і діти.
Дівчат, що родилися в травні,
В честь Божої Матері звали,
Життя щоби в них було славне,
В любові святій щоб зростали..
Я іменем своїм горджуся,
Батькам за це вдячна довіку,
До Діви Марії молюся
За ласку її і опіку.

11.11.2024

МИХАЙЛОВІ ПАВЛЮКУ

(З нагоди Дня народження)

Так хочу я Вам побажати
Всього, що найкраще є в Бога,
Щоб горя ніколи не знати,
Щасливою була б дорога...
Щоб мрії збувалися всі,
Любов і повага родини,
Щедроти найкращі земні
Щоб мали Ви кожної днини...
Здоров'я міцного і миру
Від щирого серця бажаю...
Мільйонну видати книгу
Для нашого рідного краю...
Ви творите гідно добро
На благо людей, України...
В стократ хай вернеться воно
До Вас і всієї родини.

13.11.2024

МІЙ ВАЖЛИВИЙ ҐУДЗИК

Я притчу про ґудзик читаю
І роблю екзамен собі,
Чи совісно шлях свій долаю,
Чи правильно все й до душі?
Пройшла чималу вже дорогу
Земного людського життя...
Служити старалася Богу...
Та зміни вносила судьба...
Судити тепер не мені,
Хоч зло я завжди обминала...
Було, спотикалась в житті,
Та прощення в Бога прохала...
Я вірю, добра було більше
На моїх колючих стежках...
І, може, той ґудзик потішний

На Божих знайду терезах...
Тож варто задуматись, друзі,
Як жити на рідній землі,
Бо зло і добро по заслугі
На праведній в небі вазі.

16.11.2024

«ГУДЗИК І ГРИШНИК» – повчальна притча, яку варто прочитати усім, хто заплутався в житті.

Жив один чоловік, і жив він не дуже добре – плутано. Вирішив взятися за розум, робити добрі справи, спасати душу. Робив їх, робив, а особливої зміни в собі на краще не помічав.

Якось він ішов по вулиці, бачить – у однієї бабусі гудзик з пальто обірвався і впав на землю. Побачив і думає: «Та чого там! Гудзиків у неї ще вистачить. Не піднімати ж! Нісенітниця якась!». Але, все-таки, нарікаючи, підняв гудзик, наздогнав стареньку, віддав їй його і забув про це.

Потім він помер, і бачить: ваги – зліва зло лежить, тягне вниз, а праворуч нічого немає, порожньо! І зло перетягує.

«Ех, – каже собі чоловік, – і тут не пощастило!»

Дивиться, Ангели гудзик кладуть... І чаша з добрими справами переважила.

«Невже один цей гудзик всі мої злі справи переважив? – Здивувався чоловік. – Скільки добрих справ я зробив, а їх і не видно!»

І почув, як Ангел говорить йому: «Через те, що ти пишався своїми добрими справами, вони і пропали! А ось саме цього гудзика, про якого ти забув, вистачило, щоб ти від загибелі врятувався!».

ОСІННЄ МЕРЕЖИВО

На фоні неба голубого
Мереживо дерев чорніє...
В промінні сонця золотого
Гілок сплетіння вमितь ясніє...
Немов тоненькі павутинки,
В їх кронах осінь заплела,
Сади і парки до билинки
Вона безжально роздягла...
Ці візерунки, як живі,
Вітри щодня їх колихають...
А пізня осінь вже в путі
В краї, які її чекають...
Сліди повсюди залишила
Майстриня-осінь чарівна,
Всю землю ліжником накрила,
Бо на порозі вже зима...
Лише мереживо вгорі
На фоні неба голубого,
Як наші пройдені вже дні
Життя осіннього — земного...

18.11.2024

КОМПЛІМЕНТ

Сказати, що це комплімент,
То це не сказати нічого,
Бо в кожний життєвий момент
Ти Ангел земний мій від Бога!
Ти поруч і вдень, і вночі,
І руки мої, ноги, очі...
Ти в серці моїм і в душі,
У снах і у мріях пророчих...
Ми з юності двоє завжди,
Що б доля не посилала...
Були в нас квітучі сади...
І буря снігами шмагала...

Та й сльози були, спотикання...
Шукали в житті компроміс...
Та все ж рятувало кохання
І мудрості спільний наш міст...
Роки, мов листочки, злітали,
Мінялись дощі на погоду...
Як голуби, сивими стали...
Продовжили місію роду.

18.11.2024

ТИСЯЧА ДНІВ

Сьогодні День чоловіків —
Мужчин зі святом всі вітають...
На фронті ТИСЯЧУ(!) вже днів
Мужі нас рідні захищають...
В сирих окопах, бліндажах
Під вибухи ракет і дронів
Дарують спокій нам у снах,
Ведуть бої супроти клонів.
Нам не забути ту ціну,
Яку віддала Україна
За батька, неньку чи дочку,
Онука, правнука чи сина...
Дай, Боже, всіх їх повернути
До рідної сім'ї і хати,
Матусь, дітей щоб пригорнути,
Дружин коханих обійняти...
Щоб Україну розвивати
У вільній світовій спільноті,
Назавжди ворога прогнати,
Не знати горя більш, скорботи...
Ми всіх Вас любимо, чекаєм
Із перемогою та миром,
За Вас ми Господа благаєм
Щодня в молитвах Божих щиро.

19.11.2024

НА ПОРОЗІ ЗИМА

Присіла осінь на сундук,
Який збрала у дорогу,
І сумно глянула навкруг,
Бо вже зима біля порогу...
Вмить першим снігом притрусила
Довкілля сонне на світанні,
Дорогу осені покрила
Килимом білим на прощання..
Холодний день пливе за обрій,
З ним осінь на однім крилі...
Лишила спомин милий, добрий
Про неповторні ночі й дні...
Чомусь тривожно на душі,
Хоча плин часу не спинити...
Як там синочки на війні?...
Як їм цю зиму пережити?...
Синочки, дорогі синочки,
Нам Україну збережіть,
Від орків злих синів і дочок,
Весь рід вкраїнський захистіть.

21.11.2024

ВІРТУАЛЬНИМ ДРУЗЯМ

О любі друзі, віртуальні,
Багато Вас у мережі,
Для мене всі Ви є реальні,
І всі щодня в моїй душі.
Сердечно з Вами розмовляю
В щоденних дописах, віршах...
І Ваших відгуків шукаю
З надією в коментарях...
Як б'ється серденько шалено
Лиш від одного, бува, слова!
Тоді я знаю достеменно —
Це тайна душ наших розмова...

І хочеться писати більше,
Щоб Вас побачити щодня
І спілкуватися частіше,
Бо всі ми з Вами, як рідня...
Велике щастя мати друзів
І відчувати їх опору...
Хоч в інтернетному ми крузі,
За всіх Вас дякую я Богу!

24.11.2024

НА ВСЕ СВІЙ ЧАС

Знову зима навкруги,
З далей спішить Миколай...
Знову сніжок, холоди,
Вбрався в кожух рідний край...
Знову світанки в туманах,
Ранки сирі, невеселі...
Дні у багряних загравах
Крутять життя каруселі...
Вічності часоворот:
Осінь, зима... Знов весна...
Море проблем і тривог —
Часу зупинки нема...
Мліє душа від краси...
Лине молитва свята...
Тільки б не було війни!
Жде Україна Різдва...
Скрізь на усе є свій час:
В світі, в природі, в житті...
Він не залежить від нас —
Ми...тимчасові є всі!

27.11.2024

ПРОЩАЛЬНИЙ ВАЛЬС

Танцює осінь вальс прощальний,
Із листопадом в нім кружляє,
А він деньок її останній
В календарі перегортає...
Коралі з красної калини,
З листочків золотих вінок,
Красиву сукню у жоржинах
Наділа осінь у танок...
В обіймах ніжних листопаду
Вона востаннє закружляла,
Літала з листом доупаду
Й на потяг свій чимдуж помчала...
Їй на прощання вітер грав
Свої мелодії сумні,
З поклоном двері відчиняв
Новій подруженьці – зимі.
Отак пора йде за порою
Із дня у день... Із року в рік...
Життя тече, немов рікою,
А в ній у кожного свій вік.

30.11.2024

ЧАСТИНА V. НЕЗЛОМЛЕНА

ГРУДЕНЬ

Надворі й календарі
Грудень зиму розпочав,
Тільки з снігом, далєбі,
Свій мішок не розв'язав...
Скрізь туман він розстелив,
Осінь в дальню путь провів,
У права свої вступив
Без морозу і снігів.
Несміливий промінець
Сіре небо пробиває...
Красній осені кінець,
А зима лиш наступає...
З першим днем зими, країно,
Дай, Бог, мир нам принесе...
Всі тримаймось воєдино!
Хай Вас Господь береже!

01.12.2024

НЕЗЛОМЛЕНА

Життя — це вічна боротьба
За існування на землі...
Неначе босого ходьба
По свіжо-скошеній стерні...
Життєвих труднощів долання...
Успішні кроки й перемоги...
Болючі зради...і кохання...
Безсонні ночі...дні...тривоги...

Хвилини розпачу і мук,
Що душу інколи терзають...
І біль нестерпний від розлук,

Які, на жаль, у нас бувають...
Та хоч безсила і знедолена,
Всім бідам всупереч іду...
В душі незломлена й нескорена,
Свій хрест із Господом несучу...

Сприймаю все в житті, що маю,
Без нарікань на свій талан...
Подяку Господу складаю
За довголітній плідний лан...
На нім я сіяла добро
У міру сил своїх, любові...
З молитвою боролася зло
У материнським ріднім СЛОВІ...

02.12.2024

ЖИТТЯ СКЛАДНЕ...

Життя складне і непередбачене...
Нині смієшся – завтра сумуєш...
Але має велике в нім значення,
Чи правильно його ти будуєш.
Колись танцювала... Нині в візку...
Але життя прекрасне триває...
Бог долю дав мені нелегку,
Але Він мене в світі й тримає...
Нас багато таких – інвалідів,
І нема нас за що соромити...
Ми сильні! Ми мужні! Індивіди!
Ми вміємо життям дорожити!
Нехай воно важке і складне,
Нам вже немає чого втратити...
Ми любимо його, яким воно є, –
Це найкраще, що Бог нам міг дати!

03.12.2020

ДЕНЬ ІНВАЛІДІВ

3 грудня – Міжнародний день людей з обмеженими фізичними можливостями. А ми називаємо цю дату скорочено – **День інвалідів.** На жаль, сьогодні лави інвалідів поповнили тисячі наших захисників, покалічених жорстокою російською війною проти України. Це дуже болюча проблема всього українського народу, родин і сімей учасників цієї страшної трагедії XXI століття не тільки нашої держави, але й всієї Європи...

Особисто я є інвалідом з дитинства. Про це дізналася ще в 1979 році, коли після пологів вперше звернулася до невропатолога, відчуючи фізичну втому і знемагання під час руху. Покійний коломийський лікар Богдан Горецький зразу поставив мені цей невтішний діагноз – міопатія (Ерба). Тоді я і гадки не мала про його кінцевий результат... Хоч і трудно, але ходила, працювала, танцювала, жила нормальним життям. Та з часом ставало все важче... Спочатку я взяла в руки топірець, потім частково користувалася візком (2003), скутером (2013)...

Чорна смуга почалася в кінці літа 2009 року, коли я вперше вломила ногу... З того часу було шість переломів обох ніг і один перелом руки... А необачне падіння 13 вересня 2022 року поставило крапку на моїм ходінню по землі... Ось так і живу... З Божою допомогою та допомогою чоловіка, рідних і друзів... Доля вручила мені в руки перо, з-під якого побачили світ десятки книжок...

Минули роки... А я тішуся тим, що маю, та найбільше – онучками і правнуками. До речі, нині правнукові Арсенчику виповнюється пів рочку. Хай росте здоровий і щасливий! Життя триває... Слава Богу і Україні!

ЧИ ДУМАЛА Я...

Минуло всього лише кілька років,
відколи я не ходжу і не встаю...
Чи думала я, що більше не сяду
на свій улюблений скутер?..
Що не зроблю вже і двох кроків...
Не думала і не сподівалася...
А доля наша невблаганна...
її неможливо передбачити...
Тепер не те, що на скутер,
навіть на візочок не сідаю...
Хоч дуже хотіла, старалася...
Але треба жити, не здаватись,
тримати себе в руках, як солдат,
який у строю, на передовій...
Долати труднощі силою духу,
пам'ятати, що ти не одна така,
що в когось, може, ще гірше
у долі нашої гіркій і сумній...
А в тебе є рідні люди, близькі друзі,
які тебе люблять, завжди поряд,
готові допомогти в будь-який час...
І головне – з тобою поруч Бог...
Я вдячна Господу Богу за життя,
за донечку, онуків і правнуків,
за вірних друзів – за ВСЕ-ВСЕ,
що маю і чого досягла в житті
з Божою ласкою і добрими людьми...
Життя триває...
03.12.2024

ФЕЙСБУШНИМ ДРУЗЯМ

Знайомі давно ми вже з Вами,
Спілкуємось майже щоднини,
Говоримо щиро віршами
І бачимо наші світлини...
Життя викладаєм в фейсбуці,
Мов сповідь, ми все розказали,
Хто в радості з нас, хто в розпуці...
Ніколи ніщо не скривали...
Коли з нас і хто народився,
Про хобі, коханих, батьків...
Писати ніхто не лінився,
Щоденник душевний свій вів...
І я вже усе написала:
Учителька, мама, бабуся,
Українка, дружина, кохана,
Люблю Україну й горджуся!
Любов у віршах виражаю
До рідних і друзів, життя...
Всім щастя і миру бажаю,
Нас дружба еднає міцна!

05.12.2024

ЧУДОТВОРЕЦЬ МИКОЛАЙ

Яке прекрасне нині свято —
Зійшов із неба Миколай!
Його чекали всі малята,
В них радості аж через край!
Дарунки, ласощі, ляльки —
Усе, що діти замовляли,
Поклав Святий під подушки,
Йому Ангели помагали...

Радіє вранці дівтора,
Не всім, на жаль, так любо й мило,
Бо в Україні йде війна,
І, перш за все, нам треба миру!

Тебе благаєм, Миколаю,
Ти в Бога миру нам проси,
Хай спокій буде в ріднім краю —
Без ворогів і без війни...

Вітаю всіх з казковим святом
І, особливо, Миколів,
Всього хай буде в Вас багато,
Чого і хто найбільш хотів...
Для ДЗВОНАРІВ є гарні вісті —
Наш АЛЬМАНАХАХ побачив світ!
Чекаю Вас у Ковалівці,
Від мене щирий всім привіт!

06.12.2024

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ МАТУСИ

Молюсь за Вас я нині, Мамо,
Душа моя в гірких сльозах,
Давно немає Вас із нами,
Тепер Ви вже на небесах...
Там Ви обоє з моїм братом
Вже перейшли у Божий дім,
За Вас молюся в будні й свята,
За спокій Ваш у домі тім...
І Ви за всіх нас помоліться,
За тихі ночі й мирні дні,
За мене, Мамко, не журіться,
Живу, як всі, на цій землі...
Радію донечці, онукам,
А як би тішилися Ви!
Вони і радість, й запорука —
У них продовжуємось ми...
Сьогодні свічку запалили
На Ваших з бабкою гробах,
Молитву щиро відмолили...
До зустрічі, Матусю, в снах...

06.12.2024

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ХУСТКИ

Українська хустка є незамінним елементом одягу кожної українки. Вона супроводжує нас протягом всього життя. Народжується дитинка і її заповивають у крижму, а голівку — у білу хусточку, принаймні, так робили наші бабусі. Виходить дівчина заміж — її завивають у хустину. Помирає жінка, і їй на голову обов'язково зав'язують хустку. А скільки є обрядів, пов'язаних з хустиною!

Отож, дорогі жіночки, хустка для нас — це один з найбільш поширених елементів нашого одягу, і кожна жінка у хустці просто неймовірна красуня! Так що використовуйте хустку не лише в її Свято, а кожного дня!

07.12.2024

ІСТОРІЯ МАМИНОЇ ХУСТКИ

Хустка з нами від немовляти —
Талісман жіночої долі.
Красу жінки не описати
В головному цьому уборі...
Накинула хустку на плечі
І рідну Матусю згадала:
Колись, у роки вже далекі,
Рідна Ненька мене завивала...
До церкви в Різдво, на Великдень,
У свято, в кожна неділю...
Вона мені хустку в'язала
На хрестинах...і на весіллі...
Та хустка була дорога —
В ній Мама до шлюбу вклікала,
Любила її, берегла...
У церкві Престіл накривала...
І хустка літ 20 служила
Церковці у ріднім селі,
Та все ж своє відслужила —
З'явилися хустки вже нові...

Хустину хотіли спалити,
Та Ненька її врятувала,
Служителя стала просити
І хустку додому забрала...
На хустці — сльози свічок,
Торічки понищені зблікли...
Але віночки з квіток,
Неначе живі, не поникли.
Я всі торічки замінила,
Аж тиждень щодня їх силяла!
А праскою віск розтопила
Й хустина новою мов стала.
Я нею гордилась, пишалась,
На свято лише убирала...
Як Мама у вічність подалась,
Я хустку Матусі віддала...

07.12.2023

ПОДАРУНОК СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Література рідного краю поповнилася новим виданням. В день святого Миколая Чудотворця побачив світ 32-й випуск літературно-музичного альманаху митців слова Прикарпаття «**Джерельні дзвони**» (вид-во «Писаний камінь», Косів, 464с.). В альманасі взяли участь понад 70 авторів Коломийщини, Косівщини та інших районів Івано-Франківщини і областей України, а також творчих людей, які живуть і працюють за кордоном.

Тематика творів і жанрів різноманітна, але червоною ниткою у кожного автора пролягає тема кривавої загарбницької війни росії проти українського народу. Значне місце займає пейзажна та інтимна лірика.

Про стиль написання не маю права судити, бо я не літературний критик, але можу сказати, що учасниками альманаху є не тільки відомі письменники і поети краю, але і початківці й аматори поезії та прози.

Щиро вдячна всім, хто причетний до виходу у світ «Джерельних дзвонів-32», а саме: кожному учаснику видання, генеральному директору видавництва «Писаний камінь» Михайлові Павлюку та його помічникові Віталію Стефураку, художнику Олегу Лобуракові, музиканту Мирославу Ільківу. Мирного неба Вам, здоров'я, творчого натхнення і невтомного пера. Беремо старт на «Джерельні дзвони-33». Разом до Перемоги України! Слава Україні! Героям слава! Завдяки яким ми маємо можливість жити, працювати, любити, творити, писати...

08.12.2024

ЗУСТРІЧ З ДРУГОМ

Новий тиждень почався з приємної зустрічі з відомим поетом Коломийщини і щирим другом по перу Дмитром Вінтоняком з Печеніжина. Кожна зустріч з цією людиною приносить незабутні враження від спілкування. Щиро вдячна йому за підтримку і багаторічну творчу дружбу. Дуже приємно, що такі талановиті люди є учасниками нашого альманаху. Це ще раз підтверджує, який багатий наш край на унікальні творчі особистості.

* * *

Щира дружба є цінніша
Будь-яких скарбів в житті,
Ми стаємо багатіші
На життєвому путі...
Бо ми маємо підтримку
З боку вірних й добрих друзів,
Чи улітку, чи узимку,
Ми щасливі в їхнім крузі!
Кожна мить приємна з ними,
Спілкування від душі...
Незабутні ці хвилини
З Вами, друзі дорогі!

09.12.2024

ГРУДНЕВИЙ РАНОК

Пухнастим пледом зима вкрила
Грудневий ранок навкруги...
За ніч довкілля побілила
В пречисто білі кольори.
Така краса і благодать!
Радіє серце і душа...
А в голові думки кричать:
В оцій красі іде війна!
Немов метелики, злітають
Маленькі кульки снігові...
Сніжинки падають, кружляють...
Крокує грудень по землі...
Що принесе нам ця зима?
Ніхто не відає, не знає...
Та мрія в кожного одна:
Хай мир у край наш завітає!
Нехай припиниться війна,
Живими будуть всі солдати,
Ще буде кращою зима,
Радітиме Вітчизна-Мати!

10.12.2024

ВІРНА ПОДРУГА

Велика радість і розрада —
Подруга вірна у житті,
Вона підтримає й порадить,
Поможе в горі і в журбі...
Вона, немов сестричка рідна,
І помічниця на всі руки...
В сумну годину так потрібна,
Найкращі ліки від розпуки...
З очей зітре гірку сльозу,
Обійме ніжно...й помовчить...
Бо не одну в житті біду
І їй прийшлося пережити...
А горе інколи єднає

Нас більше, ніж будь-що в житті,
І зрозуміти помагає,
Що в серці нашім і душі...
Нам кожна зустріч люба й мила,
Емоцій море й почуттів,
Розмова з нею така щира,
Заряд душі на безліч днів...

11.12.2024

ВІДГУК ПОДРУГИ

Дорогесенька і мила Марічко Іванівна, мене штурмить від позитивних емоцій. Побувавши годинку у Вашій оселі, я насолодилася, я напилася з цілющого Джерела. Ви така собі Невеличка Жінка, а скільки в Вас любові! Хай Вас Бог береже і благословить! Ви нам дуже потрібна! Пам'ятайте про це щохвилини.

* * *

ПТАШКО в клітці! З щирим добрим серцем,
Що уже в неволі скільки літ,
Вирватись, на жаль, Вам не вдається,
Та й піднятися не можете в політ.
Крильця колись Ваші обламались,
Доленька, на жаль, гірка така,
Та Ви мужня й досі ще не здались,
Лине пісня в клітці тій дзвінка.
Заспіваете так мило в Ковалівці,
Що ми йдемо слухати тут Вас,
А Ви нам даруєте гостинці,
Уже нині тридцять другий раз.
Ми собі літаємо по світу,
Дивимось на землю із небес,
Хочемо віконця відчинити,
Щоби й Ви піднялися увисьь.
Раді би Вам небо прихилити
І вклонитись низько до землі,
Будемо у Господа просити,

Хай лікує рани на крилі.
Господь допоможе, злегшить болі,
Сили духу до терпінь додасть,
Вибачте своїй нелегкій долі,
Зате Ви є Сонечком для нас.

12.12.2024

Любов Дутчак
(с. Скопівка, біля Отинії,
Коломийський район)

ДЖЕРЕЛО

Із того джерела, де пишні крони
Смерічок нахилилися над ним
Зібранням українських слів і рим,
Мене прийняли в дім «Джерельні дзвони».
І пишно так розцвів душевний сад,
У ньому я співаю соловейком,
На сторінках у збірки любенько
Я вперше близ улюблених Карпат.
І під Марії Боєчко крилом,
І під її вагомим керівництвом
Сьогодні народило видавництво
Чергову збірку, сповнену теплом.
І я в обіймах дружніх, наяву,
Уперше, не в останнє, розкошую...
Кохаю світ, сміюся і віршую,
і цим життям улюбленим живу!

13.12.2024

Олена Богуцька
(м. Новодністровськ,
Чернівецька область)

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, АНДРІАНКО

Сьогодні нашій з чоловіком правнучці Андріанці виповнюється шість років. Ми безмежно щасливі, що дочекалися бачити своїх онучок і правнуків. Якщо мільйони українських сімей і цілих родин знайшли свій притулок за кордоном через війну в Україні, то наша вся родина дома, на рідній землі.

Звичайно, ми всі прагнемо щастя і миру в рідному домі, селі – в усій Україні... І молимося, щоби якнайскоріше закінчилося нинішнє криваве побоїще за спокій в кожній родині, за возз'єднання усіх сімей, щоби діти росли в любові обох батьків... Надіємось, що так і буде в цей день через рік... У сьомий День народження Андріаночки.

* * *

Моя ти Квіточко найкраща
З межі усіх квіток землі,
Ти знов на рочок один старша
Сьогодні стала у житті...
Твоє маленьке шестиліття
Ступило радо на поріг,
А я бажаю многоліття,
Щоб Господь Бог тебе беріг!
Щоб ти, як квіточка в садочку,
Росла вродлива і щаслива,
Щоби мудрішала щорочку,
І люди, й Бог тебе любили...
Старанно вчись, люба правнучко,
Знання – віконечко у світ!
Берись до всього жваво, рвучко,
Готуй свій змалечку політ...
В житті багато таємниць,
Ти зможеш їх усіх відкрити –
Черпай знання із тих криниць,
Які навчають чесно жити.

Нехай збуваються всі мрії
У тебе, Пташечко маленька,
Ти наша гордість і надія,
Рости на радість татка й неньки.

13.12.2024

ОЙ ВІТРЕ БУЙНЕСЕНЬКИЙ

Ой вітре, буйнесенький вітре!
Чому так вночі розгулявся?
Від тебе аж ніченька спігне...
І місяць за хмари сховався...
У вікна жбурляєш снігами,
Аж шибки лякливо дрижать,
Гасаєш дворами, полями...
Натомлені люди не сплять...

Навіяв замети високі,
Засипав дороги, стежки...
Сховались крикливі сороки,
Синички та інші пташки...
Ревеш навіжено і лячно,
Відлунням вовчачим завив...
Надвір появитися страшно,
Щоб з ніг ненароком не збив.

Єдине тобі оправдання —
Газдує примхлива зима!
Не треба між вами змагання:
Ви схожі, як брат і сестра.
Ой вітре нестримний, благаю,
Ти нічкую не колоти,
Хай сон всі тривогиховає,
А ти в сині гори лети.

15.12.2024

ЗИМОВА ГАМА КОЛЬОРІВ

ЗимОва гама кольорів
Міняється на день щомиті:
ДимчАстий ранок сітку сплів
Із криЦевих туманних нитей...
ПалЕві промені світанку
Сумну картину вмить прогнали,
ІндИгову небес фіранку
На барвінкОву поміняли..
І стало небо враз казкове —
В відтінках світлих та іскристих,
То ніжно-ніжно пурпурОве,
То кармазИново-жарИсте...
ПалЕве сонце пробудилось,
Яскраві фарби скрізь розлило,
В тонах барвистих засвітилось,
Красою землю всю накрило...
Радіє серце і душа —
Зимовий рай не описати...
Відчутна Божа в нім рука!
Лиш нам би всім її пізнати!

17.12.2024

ЗДОБУТОК

Чи є у світі десь людина,
Яка б нічого не здобула?
Хоча б одна у неї днина,
На жаль, без праці проминула?
У кожного свої здобутки,
То більші в когось, то малі,
Хто розум, як і власні руки,
Приклав в щоденному труді...
Бо все у праці віддається,
А не в марнОтах і словах,
Добром до тебе обізвЕться
У днях твоїх і у літах...
За всі здобутки вдячна Богу,

Родині й друзям дорогим,
За їх підтримку й допомогу,
Без них була би я ніким...
А нині вже на схилі літ
Мої здобутки є безцінні:
Сім'я, онуки, Музи цвіт,
Сліди Поезії нетлінні...

18.12.2024

ГРУДНЕВЕ СОНЦЕ

Грудневе сонце нас дивує
Своєю ніжністю й теплом,
Немов весняний день, чарує
Перед Ісусовим Різдрвом.
Колись, багато літ назад,
Сердита віхола гуляла,
Густий із вітром снігопад
Зима повсюди розсипала...
Та ми раділи всі без меж,
Брели аж до колін снігами,
Вітрам колючим всупереч
Колядували під хатами...
Були веселі, безтурботні,
З любов'ю славили Христа...
Не відали про дні скорботні,
Не знали, що таке війна...
А нині круто все змінилось:
Природа, люди і держава...
Дай, Боже, щоб війна скінчилась,
Рожденному Ісусу – СЛАВА!

19.12.2024

ЩАСЛИВОГО РІЗДВА

Похмурий ранок надворі,
Сховалось сонце золоте,
А в мене гості дорогі –

Від зустрічі душа цвіте...
Із радістю на них чекала,
Бо зустріч з друзями — це свято!
А їх у мене є чимало —
Щаслива з ними я й багата!
Розмова щира...і світлини...
Про що лиш ми не говорили!
В надії ждем святої днини —
Різдва Христового і миру.
Щоб звеселилася земля
І кожне серце України!
Щасливого усім Різдва
Для дому кожного й родини!

20.12.2024

В ОЧІКУВАННІ ДИВА

Земля в очікуванні Дива —
Вже наближається Різдво...
Колись давно Пречиста Діва
Шукала з Йосипом житло...
Царі рушали у дорогу...
І пастухи ягняток гнали...
А ми поклонимося Богу,
Що Дня Різдвяного діждали...
Вертепи всюди у свічках...
В містах ялиночки сумні...
Різдво сьогодні у сльозах —
Сини українські на війні...
Та коляда цей сум розвіє,
Любов Всевишній нам зішле...
Немов туман, убивць розсіє,
До миру всіх нас приведе.
Коли б цей день якнайскоріше
Приніс Україні Перемогу!
Різдво в нас буде веселіше!
Складім за все подяку Богу.
Щоб тиха ніч була свята,
А за столом уся родина...

Кутя смачна... І коляда...
На честь і славу Бога-Сина.

20.12.2024

СЛОВО ПОДРУГИ

Була нині в Ковалівці, в поважної жінки,
Говорили, гостювались ми десь дві години.
Скільки сили та емоцій мені жінка дала,
Зарядила на весь вечір, щоб я добре спала.
Скільки світла у цій жінці, один Бог лиш знає,
Хай Господь прекрасній жінці завжди помагає!
Яка щедра, добра, мила, промінчик від сонця,
Закладає позитиву у кожне віконце!
Хай щастить завжди і всюди, на це заслужила,
Не образила нікого та не насварила.
Богу дякую за дружбу та за все, що маю,
В Ковалівку до Боечків не раз завітаю!
Дуже люблю й поважаю, міцно обіймаю,
Та на зустріч знову нашу я дуже чекаю!
Маю дар я превеликий «Під крилом Ангела»,
Щоб ця жінка була завжди щаслива й весела!

21.12.2024

Люба Костюк
с. Корнич

РІДНА ХАТА

Мені приснилась рідна хата
Над ранком в переддень Різдва,
Така красива і багата,
Мов лиш збудована, нова!
Покрашені на жовто зруби,
Затвори, вікна голубенькі,
Згори виднілася повсюди
Верхівка хати червоненька...
Я так раділа й дивувала,
Що рідна хата, як жива,
Стоїть на місці, де стояла...
Проснулась вмить... Її нема...
Сірів світанок за вікном,
Душа за хатою боліла...
Вона лишилась тільки сном,
У серці спогадом горіла...
Тож не валімо рідний дім —
Він роду нашого скарбниця,
Його нащадкам бережим
І буде рід міцний, як криця.
Щороку тут рідня збереться
На святий вечір і Різдво...
І коляда у нім поллеться
На мир, на щастя, на добро!

23.12.2024

Мою рідну хату в селі Мишин, у якій я народилася і яка послужилася нашій родині 100 років, розібрали влітку 1998 року (1898 - 1998). Тепер там стоять нові будови сім'ї моєї племінниці Марійки Кушак.

СПІШИТЬ РІЗДВО

Спішить Різдво святе на Землю,
Прийде і в рідну Україну,
І осинить мою оселю,
І звеселить усю родину.
Чекаєм першої зорі,
Молитва щира у вустах,
Дванадцять страв вже на столі,
Прослава Богу в колядках...
Ялинка вогниками сяє...
В сім'ї святкова атмосфера...
Розмова щира всіх єднає —
Тепла родинного всім треба.
Господнє Слово воплотила
Марія — Діва Пресвята,
Дитячко Боже народила
Для миру, щастя і добра.
Та хто не вірує у Бога,
Нещасна є ота людина,
Гріховна є її дорога —
Спасає віра нас єдина.
Ісусик родиться щороку,
Щоби у вірі нас єднати
І від гріховного пороку
Людей до Бога навертати.
Різдво шануймо, поважаймо,
Любім всім серцем і душею,
У Божі руки все віддаймо —
Бог править світом і землею!
ХРИСТОС СЯ РОЖДАЄ!

24.12.2024

СВЯТА НІЧ

Зійшла на землю свята ніч,
Накрила снігом все пречисто
І запалила безліч свіч
На славу Бога урочисто...

Зійшлись родини за столом
У надвечір'ї до Різдва,
Молитва ллється ввись гуртом
На честь народження Христа...
Вже перша зірка заяснила,
Новину добру сповістила,
Що в Вифлеємі свята Діва
Ісуса в яслах народила...
Нам Сина свого Бог послав,
Щоб душі наші просвітив
І Світлом темряву прогнав,
Мир Божий в світі встановив...
З Різдром Христовим, добрі люди,
Вклонімось Богу до землі,
Щоб Мир Господній був повсюди,
Щоби настав кінець війні!

24.12.2024

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ

З Різдром Христовим Україна
Вітає нині всіх людей:
І тих, хто нині у руїнах,
І всіх-усіх своїх дітей,
Які далеко є від дому,
Розкидані на чужині,
І тих, хто нашу перемогу
Купує у мирній стороні...
Й котрі на фронт пішли до бою
І на війні нас захищають...
Зі святом нинішнім, Герої,
Живими дома Вас чекають!
Нам рідна ньєнка всім бажає
Любові, миру і добра
І перемогу наближає
На всі прийдешні літа...
Пісні лунають, колядки,
Святкують люди Рождество...
Несуться в небо молотви,
Хай славиться Святе Різдрво!

25.12.2024

КОЛЯДА

У ніч осяяну різдвяну
Упав на землю свіжий сніг,
Звучить Ісусику «Осанна!» –
Свята молитва-оберіг.
На Тебе, Господи, надію
Ми покладаємо всі нині,
Здійсни прадавню нашу мрію:
Дай волю рідній Батьківщині.
Від ворога народ звільни
І всі майбутні покоління,
Щоби навіки від орди
Щез слід її і зле коріння!
Щоб відродилась Україна
З руїн і попелу, з вогню,
Щоб стала сильною і вільна,
Ніхто б не йшов до нас на прю!
Летить до неба коляда,
Трембіти горами звучать
За Спаса нашого – Христа,
Любов Його і Благодать!

25.12.2024

КАЛИНА У СНІГУ...

Різдво... Калина у снігу,
Мов дівчина в хустині білій,
По ній і зверху, і внизу
Червоні ягоди доспілі...
Вона все бачить і все чує:
І сонце ясне, і вітри,
Дощі і хугу, що бушує,
Ракети, дрони, літаки...
Все пам'ять в неї увібрала,
Все бачили її літа,
Якби могла, то написала б
Історію життя-буття...
Бо довгий корінь і глибокий

Лиш в ріднім краї і землі,
Хоч світ прекрасний і широкий,
Наш код у рідній стороні!
І де б не були ми із Вами,
Вертаймося у рідний дім,
Калина вклониться гілками
На щастя й радість нам усім!

26.12.2024

КАРПАТСЬКІ ГОРИ

Мереживо інею казкове
Сніжно-білим небесним пером
Побілило Карпатській гори
Перед святом величним – Різдвом!
З павутинок тонесеньких срібних
Те мереживо вабить всім око...
Ця краса незрівнянна гір рідних
В моє серце запала глибоко.
Я живу цією красою
І наповнююсь духом її...
Я своєю горджусь стороною,
Що живу на прекрасній землі.
Хто не вірить цим щирим словам,
Приїжджайте у гори Карпати,
Ця краса теж відкриється Вам
Й Вашу душу теж буде зціляти!

26.12.2024

ЗИМА СУМУЄ ЗА СНІГАМИ (рондель)

Зима сумує за снігами,
Бо в них і радість, і краса...
Так тужить інколи душа
За добрими в людей думками...

Не всі життєві панорами
В людини світлими бува...
Зима сумує за снігами,
Бо в них і радість, і краса...

Нема снігів, лише тумани,
Хоча Різдво уже минає,
Ісуса радо світ вітає
Вертепами і колядками...
Зима сумує за снігами...

27.12.2024

ПРЕКРАСНИЙ СВІТ (рондель)

Прекрасний світ чомусь зрадливий —
Давно надвоє поділився...
Ніхто однаким не вродився:
Хтось праведний, а хтось брехливий...

І час такий настав бурхливий,
Мов з розуму зійшов, сказився...
Прекрасний світ чомусь зрадливий —
Давно надвоє поділився...

Але ще стане він щасливий,
І правда в ньому верх візьме,
Навічно всяке зло мине,
А поки бій йде справедливий,
Прекрасний світ чомусь зрадливий...

28.12.2024

ЗАЗДРІСТЬ

Ні, заздрість щира не буває,
Якою б не була вона!
І чорна, й біла заздрість зла є,
Бо суть у кожної одна...
З них кожна їсть нас зсередини,
Немов грибок з'їдає хату,

І перетворює людину
В потвору злісну і пихату...
Не треба заздрити нікому
Ні білим духом, ані чорним,
Ні рідному, ані чужому,
Ні доброму, ні навіть злому...
Бо заздрість – риза є найгірша,
Яка в душі любов вбиває...
Чим більш людина є добріша,
Тим менше світ від зла страждає!
Людина добра розуміє,
Що заздрість душу лиш руйнує,
Тому й не заздрить, а радіє,
Коли успішно хтось крокує...

29.12.2024

ЛЮБОВ – НАЙКРАЩЕ ПОЧУТТЯ (квартон)

Любов – найкраще почуття,
Душа в любові розквітає,
В любові щастя пізнання,
Вона всі мрії окриляє...

І нам потрібно пам'ятати:
Любов – найкраще почуття!
В любові жити, працювати,
Бо в ній і суть й земне буття...

Кохання ніжні відчуття
Даруймо людям найріднішим...
Любов – найкраще почуття,
В житті воно найголовніші!

А хто любові не пізнав –
Душа тверда на все життя...
Він щастя справжнього не мав...
Любов – найкраще почуття!

29.12.2024

МИР ВАШОМУ ДОМУ

Білі хмари в небесах,
Білий сніг землею...
Білі ночі й дні у снах
В білих мріях клею...
Досить чорноти в житті!
Досить сліз і горя!
Досить воєн на землі,
Болю і сваволі!
Сонця треба і тепла,
Хліба-солі на столі,
Миру, щастя і добра,
Замість вибухів — пісні!
В серці — Божої любові,
Щирості, поваги,
Щоб живі всі і здорові,
Без омани й зради!
Добрим стане тоді світ,
Праведним в усьому,
Божий сповниться Завіт:
Мир Вашому дому!

30.12.2024

ПЕРЕДНОВОРІЧНЕ

Кілька днів ще залишилось
До Нового уже року...
Все, що було, мов наснилось,
До останнього в нім кроку,
Тож хороше забираймо
Із собою в Новий рік,
А погане залишаймо,
Не впускаймо на поріг.
Хоч у кожного з нас доля
Все якось переплела,
Чи була на те в нас воля,
Не питалася вона.
На шляху життєвім квіти

То цвіли, а то всихали...
То раділи ми, як діти,
То, як діти, і ридали...
Щось долали перший раз,
А до чогось вже привикли...
Щоб усе було гаразд,
Слали Господу молитви...
Пролетів цей рік миттєво,
Як і всі роки колишні,
Лише мрії, пожиттєво,
Нам для серця є потішні...
Мріємо про щастя, гроші...
Про кохання і добро...
Про людей в житті хороших...
І війни щоб не було...
Хай здійснюються всі мрії
В Новім році, у житті:
Всі бажання, всі надії
Для Вас, друзі дорогі!

30.12.2023

ВАЛЬС НА ВСЕ ЖИТТЯ

Казкова Новорічна ніч
Знов до нас завітала...
Під куполом зоряних свіч
Першу зустріч нам нагадала...
У розпалі балмаскарад:
Скрізь музика, танці, розваги...
Веселитись кожний був рад,
Танцювати аж до упаду...

Звучав вальс «На сопках Маньчжурії»,
Круг ялинки пари кружляли...
Дівчата літали, як фурії...
А я під стіною стояла.
І раптом вродливий юнак
Через зал весь до мене іде
І, як справжній лицар-мастак,
За руку до танцю веде...

А потім провів аж додому:
У Мишин, до рідної хати...
Я вдячна за танець той Богу –
Він зміг нас навек поєднати...
Минуло п'ятдесят шість літ,
А вальс той у серці лунає,
Хоч танцю скінчився політ,
Ми й досі його пам'ятаєм...

Не один ми вальс відкружляли,
Та цей у житті був найкращий,
Круті ми дороги долали,
Усі лабіринти найважчі...
Та вальс наш не забувала –
Його неможливо забути,
В піснях, у віршах прославляла,
Змогла з ним щасливою бути!

Всім мирного року бажаю,
Любові в сім'ї і добра,
Хай вальс новорічний лунає
Всі Ваші майбутні літа!
Щоб сонечко мирне світило
На рідній землі, в Україні,
Любов і достаток множило
Всім друзям і Вашій родині!

30.12.1968 - 30.12.2024

ПРИВІТАННЯ ДРУЗЬМ ПО ПЕРУ

Дорогі друзі, прийміть мої найщиріші вітання і побажання з нагоди Нового 2025 року! Безмежно вдячна Вам усім за творчу дружбу і співпрацю! Здоров'я Вам, миру, любові і добра на многії і благії літа! Нових Вам творчих успіхів і досягнень, невтомного пера і безмежного творчого натхнення! Хай Вас Бог береже і благословить! З Богом у Новий рік. Разом до ПЕРЕМОГИ України! Надіюсь, наша творча і просто людська дружба буде тільки

міцнішою і щирішою, більш плідною і багатогранною...

* * *

Хай Новий рік Вам принесе
Добро і мир у кожную хату,
Любов, достаток і усе,
Що б Ви хотіли в житті мати...
Щасливі будьте у родині,
Кохання вірного і друзів...
Хай благодать свою Вам нині
Господь зішле в домашнім крузі...
Хай Муза Вам щодень диктує
Вірші нові, пісні, новели...
Душа ніколи не сумує...
Дарує зустрічі веселі...
Тепер в нас горе і війна —
Дай Боже все нам подолати
Й за рік нового вже Різдва
У мирі разом всім діждати!
У ніч сьогодні новорічну
До Вас я думкою полину...
На зустріч ждатиму щорічну...
Щасливі будьте в кожную днину!

31.12.2024

ЮВІЛЕЙНИЙ *НОВИЙ* РІК

Ювілейний Новий рік!
Як звучить велично!
Ще би ворог від нас втік,
Було б фантастично!!!
Ще б почути: ПЕРЕМОГА!
Із усіх фронтів,
Залунали б сурми в Бога
І небесний спів!
Україна б заспівала,
І радів весь світ,
Що імперія програла

І скінчився її гніт!
О Ісусе, Божий Сину,
На Тебе надія,
Порятуй нам Україну,
Здійсни нашу мрію!
Зішли свою Божу ласку
На кожна людину,
Любов, злагоду і щастя
У кожна родину...

01.01.2025

З НОВИМ РОКОМ! З ВАСИЛІЄМ!

Ювілейний Новий рік
По землі уже ступає,
Сотні він пройшов доріг...
Увесь світ його вітає...
Засівальники-хлоп'ята,
Мов Ангелики малі,
Йдуть від хати і до хати,
Сіють зерна золоті...
А у кожній насінині
Новорічні побажання:
Рідній Неньці-Україні
Переможного світання...
Щоб у Києві і Львові...
У Житомирі, Дніпрі...
В Запоріжжі і Херсоні...
В кожному місті і селі...
Святі зерна проросли
І народу сили дали,
Щоби щезли вороги,
Нашу землю не терзали...
Щоб добро було у хаті...
Мирне небо з голубами...
Щоб щасливі і багаті
Всі ми, друзі, були з Вами...
Перший день Нового року...

В Божі руки все віддаймо...
І всі разом крок за кроком
Перемогу найближаймо.
А Василій допоможе
І усі Небесні Сили...
Україну спаси, Боже,
Тебе молимо всі щиро!
Василям бажаю нині
Миру, щастя і добра,
Хай любов живе в родині
В Божій ласці літ до ста!

01.01.2025

ГОСПОДНЄ ДНК

Ми усі є Божі діти —
В нас Господнє ДНК,
Жити, вірити, любити —
Божа нас веде рука!
Христос з нами завжди й всюди,
Любить кожного без меж,
Всі відкиньмо пересуди,
Любім Господа всі теж!
Святу віру поважаймо,
Десять Заповідей Божих,
Грішних вчинків уникаймо,
Не чинімо діл негожих!
Милосердя, співчуття
Проявляймо в кожну мить,
Бо Всевишній Син щодня
Жити праведно нас вчить!

05.01.2024

ВІТАННЯ ДЛЯ ОЛЕНКИ

Різдво — це одне з найкращих і найголовніших свят у житті кожної людини. Адже воно збирає за столом рідного дому всю родину, де б не знаходилися діти, онуки чи інші члени сім'ї.

Для мене Різдво важливе ще й тому, що в цей світлий час святкує свій День народження Оленка Пашник — моя найвірніша подруга, колега по роботі і творчості та ще й сестричка по маминій лінії, хоча і в далекому поколінні, але рідніша рідної.

Особливо тепер, в нелегкі часи моєї недуги, я не уявляю свого існування без її уваги, допомоги і просто від щирого спілкування. Оленка є першою слухачкою всіх моїх віршів, розділяє перші враження від кожної нової книжки, дає завжди слушні і мудрі поради в багатьох спірних питаннях. Це надзвичайно добра, повна милосердя і любові жінка, яка попри всі свої турботи і проблеми та неймовірну щоденну завантаженість, знаходить час і для мене. Її підтримка й допомога просто не мають ціни... Моя подяка дорогій сестричці дуже скромна — щиросердечне віршоване вітання...

* * *

Свята вечерея на столі,
Щедрівки навкруги лунають,
Тебе, сестричко, нині всі
Із Днем народження вітають.
В який знаменний день Різдва
Ти появилася на світ!
Щоби Тебе впродовж життя
Ісус Христос завжди беріг.
В любові Божій ти зростала
У радісні й трудні часи,
З молитвою усе долала,
Щоб в серці Бога зберегти.
І Бог тебе обдарував
Всіма щедротами земними,
Талантів безліч тобі дав,
Для всіх важлива ти й любима.
Матуся любляча й сестра,
Подружка вірна, українка,
Красива врода і душа —

Ти просто неймовірна жінка!
Бажаю щиро тобі нині
Від Бога ласки і добра,
Здоров'я, щастя у родині,
В любові жити літ до ста!
А ще йорданська хай водичка
Окропить хату і синів,
Здорові будьте всі, сестричко,
Живіть, як Бог нам заповів!

05.01.2025

ЙОРДАН. СВЯТЕ ВОДОХРЕСТЯ

Сьогодні Йордана,
А завтра — Івана,
Усім, любі друзі,
Щире вітання:
Хай свята водичка
Душу очищає,
Від біди і лиха
Всіх оберігає...
Святий дух Господній
Завжди з Вами буде,
А Христос — Син Божий
З Вами йде повсюди...
Миру і здоров'я
На многая літ,
Щоби всі діждали
Відтепер за рік!
Рідній Україні
Миру й Перемоги,
Всім бійцям додому
Щасливої дороги.
Тримаймося, друзі,
В любові живім!
Ісусику в серці
Молитви несім.

06.01.2025

МИНУЛО ВЖЕ РІЗДВО

Минуло вже Різдво Христове,
Відплив за водами Йордан,
Різдвяні свята колядкові
Достойно завершив Іван.
Святий Хрестителю Іване,
Моли у Бога для нас ласки,
Щоб Україна нездоланна
У мирі дочекалась Паски!
Щоби воскресла вся країна
Разом із Господом Христом
І кожного зустріла сина
У ріднім домі за столом!
Щоби з родинами солдати
Святити паску разом йшли,
І щоб агресори прокляті
В своє болото відійшли!
Щоб Україна писанкова
Здобула мир і Перемогу,
З небес потрібна нам підмога,
Молись, Предтечо, за нас Богу!
Молитва нас усіх єднає
В любові, вірі і надії,
Всевишній всім допомагає,
Щоб заповітні збулись мрії.

07.01.2025

ДАВНІ СВІТЛИНИ

Нас спогади ведуть в минуле,
Й світлини давні дорогі,
Щоб пам'ятали, не забули
Щасливі миті золоті...
За всяке золото дорожчі
Родинні зустрічі різдвяні...
Коли відходять найдорожчі
Від нас у засвіти незнані...
Нема матусі з нами нині,
А хтось давно вже за бугром...
Лишились тільки на світлині
У дружнім колі за столом...

09.01.2025

ФОРТЕЦЯ ЛЮБОВІ

Серце — фортеця любові,
Яка у ньому живе,
Не знає зла і сваволі,
А радість людям несе...
Серце, мов квіточка ніжна,
Яку леліяти треба,
Духмяна і білосніжна,
Як хмарка літнього неба...
Серце, як чисте озерце,
В якому є і сльоза,
Що ллється, наче з відерця,
Як у людини біда...
Серце — то наше життя:
Веселе... Сумне... Як коли...
Якщо любов в нім жива,
Лиха нема й грікоти...
Серце — мірило добра
В щирості і милосерді...
З ним кожна зряча душа
Відчинить Господні двері...
В серці завжди бережим
Віру, надію, любов,
В ньому із Богом живім,
Бог — наш небесний Покров!

10.01.2025

ДЯКУЮ ТОБІ, БОЖЕ

Нас «дякую» вчили казати
Із першого слова в житті
За всі земні благодаті,
За миті щасливі й сумні...
І кожного ранку в молитві
Роками я дякую Богу —
Зі мною Він в радості й битві
Долає тернисту дорогу...
Коли спотикалась, вставала,

Ніколи в біді не здавалась,
Рука мене Божа тримала,
Щоб я у житті не зламалась...
Я маю чудову родину,
Онуків та донечку милих,
І Музу в душі невтолиму,
І друзів надійних та щирих...
Багато пізнала в житті,
З коханим щаслива піввіку...
Я дякую, Боже, Тобі
За Твою любов і опіку.

11.01.2025

ПРИЙШЛА ЗИМА...

Вже кілька років поспіль спостерігаються зміни у природі — почалося глобальне потепління клімату в Україні. Особливо це відчутно в зимовий період: з великим запізненням випадає сніг, знизилися морози, не вкриваються льодом річки та інші водойми...

А сьогодні цілу ніч сипався густий снігопад, який вранці перетворив все довкілля на справжню нерукотворну казку. Неймовірна краса! Деревя, кущі, будинки — все довкілля вкрилося пухнастою білопінною пелериною, яка виблискувала срібно-золотистими діамантами на сонці і від цього фантастичного видовища аж перехоплювало подих у грудях... Здається, неможливо підібрати слова, щоби описати цю прекрасну картину зимового світанку.

Але цю красу вмить затьмарює уява про наших мужніх захисників на фронті нинішньої російсько-української війни і її жахливі наслідки... Вже впродовж трьох років на Прикарпатті і, зокрема, на Коломиїщині щодня проводжають на вічний спочинок по кілька наших загиблих Героїв цього смертельного армагеддону XXI століття... Тому й сплітається в один вінок краса і смуток, біле і чорне... Що й виливається гіркими рядками на папері...

* * *

Немов пухнасте пір'я,
Летять сніжинки з неба,
Встелили все подвір'я,
Дахи, кущі, дерева...
Прийшла зима чудова —
Красуня білосніжна,
Пейзажі скрізь казкові,
Природа неймовірна!
Краса така повсюди,
Аж світиться в душі!..
Невинні гинуть люди...
В снігах сліди крові...
— Чия у цім вина?—
Питаюся зими...
— Це варварська війна
Рашистської орди!
— О зимонька прекрасна,
Спини цей жах пекельний,
Не дай Україні впасти
У битві цій смертельній!
Нехай з весною прийде
Українська перемога
І мирне сонце зійде,
Відродиться свобода!

13.01.2025

З ДЕМ НАРОДЖЕННЯ, «ВІЛЬНИЙ ГОЛОСЕ»!

Тридцять чотири літ пройшло,
Та ПАМ'ЯТЬ в серці не згасає...
Як радісно тоді було!
Чому ж так швидко все минає?
Гуртом творили ми газету,
Про рідний край усі писали...
Про творчі успіхи і злети...
В думках війни ми і не мали!!!
Багато хто уже не з нами...

Але газета на плаву!
Важкими йде вона шляхами,
Пером і словом б'є війну!
Бо має мужню Господиню,
Яка за неї вболіває,
Всю душу й працю свою нині
В газету рідну укладає.
Вона одна з усіх лишилась,
Але тримається, як може,
Щоби газета лиш творилась,
Допоможи їй, милий Боже!
Спасибі, Пані Валентино,
Що нам газету зберегли!
Хай «Вільний голос» у світ лине,
Щоб зникли наші вороги!

15.01.2025

ГІМН ЖУРНАЛІСТІВ

На папері оживає
Слід розумного пера,
Увесь світ нам відкриває
Журналісткая рука.
А чи спека, чи морози,
Чи дощі холодні йдуть,
Журнасти все в дорозі —
Нас до істини ведуть.

ПРИСПІВ:

Журналісти, журналісти —
Преси справжні королі,
Життя й правди літописці,
Слова мудрого творці.

Завжди знають й будуть знати
Журналістів, як митців,
Вміють словом воювати
Всенароднії борці.
Вірно люблять і кохають —
Люди чистої душі,

Україну прославляють
Й мову рідную її.

ПРИСПІВ:

Журналісти, журналісти —
Преси справжні королі,
Життя й правди літописці,
Слова мудрого творці.

15.01.2001 — тоді вперше прозвучала
моя пісня «Гімн журналістів».
Зі святом Вас, дорогі друзі!

СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТІ ВІТАЛІЯ БІЛОНОЖКА

На фронті сини України
Війни приближають кінець,
На сцені для них свято лине
«Мелодія двох сердець».
Співають артисти й солдати,
І рідні, і друзі співця —
На честь БІЛОНОЖКА присвяти,
Артиста від Бога, митця!

Віталій життя присвятив
Пісням українським до скону,
У серці із піснею жив,
Програму створив нам відому.
«Мелодія двох сердець»
Єднає усю Україну,
В ній мужність, любов, справжній герць
За волю і мир Батьківщини.

Річниця одна лиш минула,
Співає він вже в небесах,
Його ми пісні не забули —
Вони вічно в наших серцях!
Співає їх вся Україна:
Артисти і діти, солдати...

Пісні Білоножка безцінні —
Завжди вони будуть звучати!

Велика родина артиста:
Дружина, діти, онуки,
Програму його променисту
В честь пам'яті взяли у руки.
Лунають безсмертні пісні
Про бій українців за волю,
Стікає сльоза по щоці,
Та ми відвоюєм свободу!

З такими людьми Україна
Ніколи не вмере, не загине!
І пісня її солов'їна
По світу усьому полине!
Героїв своїх не забуде
Народ наш відважний, могутній,
Повік пам'ятати він буде,
Хто світле здобув нам майбутнє!

16.01.2025

ЗИМОВА НІЧ

Срібний місяць за вікном...
Перша зіронька зійшла...
Як же добре нам обом!
Ми — як місяць і зоря!
Ми з тобою закохались
У зимову ясну ніч
І в любові поєднались
Під небесним пледом свіч...
Не одна зимова нічка
Промайнула за вікном...
Ллється щастя, наче річка,
Долі нашої руслом...
Човник вічної любові
В море радості пливе...
В нім щасливі ми обоє,
Бо кохання в нас одне.

20.01.2025

КАЗАВ ПАН...

Казав пан: «Кожух дам!» —
Тепле його слово!
Нема віри тим словам,
Хоч казав чудово!
Обіцявся, вихвалявся
Війну припинити,
Як до влади все ж добрався,
Почав усіх вчити:
Треба йти на компроміси,
Навіть щось віддати...
Всі обіцянки повісив
На цвяшок в палаті.
Та своє не віддає
Отой пан нікому!
Любить царство лиш своє,
Хоч горе в чужому...
Бо війна комусь — це гра,
Для когось — піар...
А для інших — смерть, біда...
Мир — це Божий дар!

20.01.2025

ЗИМОВИЙ СОН

Прекрасний сон мені приснився,
Немовби літо надворі,
З небес тихенько дощик лився,
І ми такі ще молоді...
Під тим дощем, як малі діти,
Під музику дощу стрибаєм,
Умієм в старості радіти,
Бо один одного кохаєм!
Дощі нам зовсім не завада,
Танцюймо, поки ще живем...
Життя — це радість і розрада!
Удвох стежками його йдем!
Цей літній дощ нас забавляє,

Бо ми удвох такі щасливі,
Життя прекрасне, та минає,
Любім його у кожній хвилі...
Я пробудилась... За вікном
Зима казкова, білосніжна...
Минула ніч з чудовим сном
Була лиш згадка добра, ніжна...

21.01.2025

НЕ ДОКОХАЛА... НЕ ДОЛЮБИЛА...

Не докохала... Не долюбила...
А роки, наче мить, пролетіли...
В них сховалось кохання звабливе,
В мріях із ним душа посивіла...
Ні за чим не жалію, не плачу —
Все було в мене, все я спізнала...
Добрий ужинок нині я бачу,
Хоч і душа багато страждала...
Ті страждання очистили душу,
Світлий промінь у ній запалав...
Зустрічаю межу я квітучу
У поєднанні різних заграє...
Та я все перейду, подолаю,
Не боюсь вже нічого в житті,
Бо на Бога я уповаю —
Моя доля в Його лиш руці...

21.01.2023

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЯ...

Ой кувала зозуля, кувала,
Многії літа на щастя бажала...
А доля вела нас стежками,
Ламаючи інколи плани...
Ось мир поламала війною
І вмила усіх нас сльозою...
Та сильних біда не зламає,
Бо дух нас козацький тримає!
Завжди всіх рятує родина,
Кохана і рідна людина,

Улюблені діти, онуки...
І сильне плече, ніжні руки...
Родинне гніздо бережим
І добре в нім буде усім!
А наше гніздо – Україна!
Соборна і вільна, єдина!

22.01.2025

З ДНЕМ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ!

День Соборності сьогодні
Україна відзначає
І усі вона народи
В боротьбі за мир єднає!
Щоб не було більш війни
Ані в нас, ані в Європі,
Всі щоб в злагоді жили,
А не гинули в окопах...
Щоб ракети не летіли
На садочки і на школи...
Матері щоб не сивіли
Над убитими ніколи...
Щоб вернулися додому
Всі живі Герої наші,
Щоб за волю більш нікому
Не грозили вбивці раші!
Щоб розквітла Перемога
У Соборній Україні,
Навернімся всі до Бога
За мир в рідній Батьківщині!

22.01.2025

НА ПЕРЕХРЕСТІ СЛІВ

Всі люди МИРУ прагнуть нині,
А в Україні йде ВІЙНА,
В сльозах і ГОРІ ті родини,
Де ЩАСТЯ вкрала зла орда.
КОЛИСЬ РАДІЛИ і співали,

Здавалось, вічно буде так...
ТЕПЕР СУМУЄМ, бо спізнали,
Що час мінливий, мов вітряк...
ЛЮБОВ і НЕНАВИСТЬ в двобої,
А владний світ чомусь мовчить...
Ніхто не хоче доли ЗЛОЇ –
Тож треба ДОБРУ всім творить!
БРЕХНЮ нам треба подолати,
Щоб ПРАВДА розбудила світ,
Людей у ДРУЖБІ поєднати
І знищити РОЗБРАТУ гніт!
КОХАННЯ ніжного, любові,
Щасливих планів і надій,
Не мати ЗРАД в житті ніколи
І здійснення всіх добрих мрій!
Такі болючі міркування
Сплелися нині в ріднім слові,
До серця всіх людей послання
Із перехрестям слів у мові.

25.01.2025

СЛІД НА ЗЕМЛІ

Блискавично роки пролітають
І спливають, неначе вода...
Але слід на землі залишають –
Їх не змиє ніяка ріка!
Ті сліди розкажуть про все:
Хто і як свої роки прожив,
Яку користь у світ він несе,
А чи зло цьому світу зробив.
То ж стараймося гідно прожити
Всі роки, які Бог дарував,
І лиш добрі сліди залишити,
Щоби вдячно їх світ пам'ятав.
Це не легко буває, я знаю,
І роки, наче птахи, летять...
Я на пам'ять для вас залишаю
Свого слова й любові печать...

31.01.2025

МУЗИЧНА СКРИНЬКА

УКРАЇНО МОЯ, БЕРЕГИНЕ

Слова і мелодія М. Боєчко

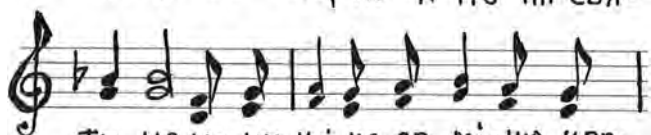
Ук-ра-ї-но мо-я, Бе-ре-

ги-не, у-сі ду-ми про те-бе мо-

ї. Я те-бе, мо-я рід-на Свя-

ти-не, на чу-жі не за-мі-ню кра-

ї. Я те- -ї.

Україно моя, Берегине,
Усі думи про тебе мої!
Я тебе, моя рідна Святине,
На чужі не заміню краї.

Бо люблю твою мову барвисту,
І пісні, й вишиванку, й природу...
І коралів червоне намисто,
Що жіночу доповнюють вроду.

Твоя доля й моя – нероздільні,
Вболіваю за всі твої муки,
Вірю в дні твої світлі і вільні,
Віддаю тебе всю в Божі руки.

Хай Пречиста тебе вберігає,
А Всевишній дає добру долю!
Землі кращої в світі немає,
Я молюсь за народ наш і волю.

Щоб у мирі ми всі проживали,
І війна закінчилась навіки,
Щоби горя вже більше не знали
Й жили в єдності всі твої діти.

СТРАЖДАЛЬНА МАТИ-УКРАЇНА

Слова і мелодія М. Боєчко

Го-рять роз-стрі-ля-на зем-ля, Ме-
 тал аж пла-вить-ся і гнєй-ся. Ле-
 мять ра-ке-ти із-да-ля, від
 ви-бч-хів аж сер-це рве-ть-ся! Без-
 ву-се впа-ло он хло-п'я, під ним крч-ва-ва сінг-не
 ру-жа. -Си-ноч-ку мій, мо-є дит-тя, вкра
 ї-на. Нень-ка пла-че, ту-жить. Си-
 ї-на - нень-ка пла-че, ту-жить.

Горить розстріляна земля,
Метал аж плавиться і гнеться,
Летять ракети іздаля,
Від вибухів аж серце рветься.
Безвусе впало он хлоп'я,
Під ним кривава стигне ружа...
— Синочку мій, моє дитя! —
Україна-ненька плаче-тужить...

Піднесла очі у блакить
Згорьована матуся сива,
До неба «Отче наш» летить
За кожного на фронті сина!
За батька, друга і за брата,
Коханого і дідуся...
— Живими будьте, всі солдати,
Бо Ваша місія свята!

Страждальна Мати-Україна
Свою довірила Вам долю,
Ви сильна Армія, єдина,
Ви нашу захистіть свободу!
Війною спалена земля
У мирі жити нас благає...
Як мати рідна і свята
Любов свою нам посилає...

МАЛЬВИ

Слова і мелодія М. Боєчко

НА-сі-я-ля МА-ми Кві-тів Бі-ля ХА-ти,
ЩОБ НАС зу-стрі-ча-ли із до-ріг Кри-ла-мих,
Пр. МАЛЬ-ви, МАЛЬ-ви, МАЛЬ-ви, Кві-ти Ук-ра-ї-ни,
МАЛЬ-ви, МАЛЬ-ви, МАЛЬ-ви, Ві-си і Чер-во-ни!
СПО-ГАС про Ди-ти-тво, МА-ми-ні сіе-жи-ни.
2. Ніж-нос-ті і Яю-бо-ві.

Насіяла мати
Квітів біля хати,
Щоб нас зустрічали
Із доріг крилатих.

ПРИСПІВ:

Мальви, мальви, мальви —
Квіти України,
Спогад про дитинство,
Мамині стежини.
Мальви, мальви, мальви
Білі і червоні
Кличуть нас додому
Ніжності й любові...

Мальви під віконцем
Розцвіли, як сонце,
Нас вони чекають
У рідній сторонці...

ПРИСПІВ:

Мальви, мальви, мальви...

Доля простеляє
Нам різні дороги,
Та ми пам'ятаєм
Батьківські пороги...

ПРИСПІВ:

Мальви, мальви, мальви...

ПІСНЯ ПРО КОВАЛІВКУ

Слова і мелодія М. Боєчко

ЗА РІ-КО-НУ НА ГОР-БОЧ-КУ МО-Є РІД-НЕ-
 Є СЕ-ЛО, У ВИШ-НЕ-ВО-МУ ЄА. БОЧ-КУ
 ЗУСТ-РІ-ЧА-Є ВСІХ ВО-НЬ. **ПРИСВІВ** КО-ВА-
 ЛІВ-КО, КО-ВА-ЛІВ-КО, РІД-НА
 ТАЙ ВЕС-НЯ-НИМ ЦВІ-ТОМ, ЛЮ-БАМ
 МО-Я СТВ-РО-НА, КО-ВА-ЛІВ-КО,
 РА-ДІСТЬ ПРИ-НО-СИ, НЕ-МА В СВІ-ТІ,
 КО-ВА-ЛІВ-КО, ПРИ-СТА-НЕ МО-ГО ЖИТ-
 КО-ВА-ЛІВ-КО, СЕ-ЛА
 ТЯ, РОЗ-КВІ-КРА-ЩО-ГО, ЯК ТЯ.

За рікою на горбочку
Моє ріднее село,
У вишневому садочку
Зустрічає всіх воно.

ПРИСПІВ:

Ковалівко, Ковалівко,
Моя рідна сторона,
Ковалівко, Ковалівко,
Пристане мого життя,
Розквітай весняним цвітом,
Людям радість приноси,
Нема в світі, Ковалівко,
Села кращого, як ти.

Тут родина моя й друзі,
Материнська земля,
Тут калина цвіте в лузі
І любов живе моя.

ПРИСПІВ:

Ковалівко, Ковалівко...

Тут і пісня краще лине
І танок більш запальний,
У людей тут дух орлиний...
Ти для мене край святий!

ПРИСПІВ:

Ковалівко, Ковалівко...

ЗГАДАЙ, КОХАНИЙ МІЙ

Слова і мелодія М. Боєчко

Зга-дай ко-ха-ний мій, той час зга-
дай! Як ми з то-бо-ю сіри-лись на-вес-
-ні. Бу-яв то-ді чу-ть-вий мі-сяць
май, і цвів бу-зок у всій йо-го кра-
сі. і цвів бу-зок, і цвів бу-
зок, і цвів бу-зок у всій йо-го кра-
-сі. -сі.

Згадай, коханий мій, згадай,
Як ми з тобою стрілись навесні...
Бував тоді чудовий місяць май,
І цвів бузок в усій його красі.
І цвів бузок, і цвів бузок,
І цвів бузок в усій його красі.

А ти мене легесенько обняв
І ніжно так до серця притулив.
Над нами місяць зорі випасав,
А ти слова любові говорив.
А ти слова, а ти слова,
А ти слова любові говорив.

Яка щаслива я була тоді,
Що й годі десь такої пошукать!
А дні спливали швидко, мов у сні,
Як жаль, що їх не в силі ми вертать.
Як жаль, що ми, як жаль, що ми
Як жаль, що їх не в силі ми вертать.

Цей спогад часто душу мою рве,
Чому в житті нас доля розвела?
А та весна у пам'яті живе,
Хоча й на скронях квітне сивина...
Живе весна, живе весна,
Хоча й на скронях квітне сивина.

БУЗОК

Слова і мелодія М. Боєчко

Вздвж до-ро-ги бу-зок кож-ний звір при-кра-шає, на-те
сані-ся ві-нок ве-се-лю-вий без-кра-йї. Буз-бі-ло-му
цві-мі по-лу-бо-му, чер-во-ніє сирізь ви-тає в по-
віг-рі а-ро-мат не-по-втор-ний, Бу-зок, Бу-зок, Бу
Бу-зок, Бу-зок, Бу
зок - вес-ни ча-рів-ний цвіт, під ним сто-я-ли
зок - це ю-нос-ті по-ра, щас-ли-ві бу-ли
вдвох у но-ло-дот-ті літ. Бу- я
вдвох, щас-ли-ва бу-ли я.

Вздовж дороги бузок
Кожний двір прикрашає,
Наче сплівся вінок
Веселковий, безкрайї...
То у білому цвіті,
Голубому, червонім...
Скрізь витає в повітрі
Аромат неповторний...

ПРИСПІВ:

Бузок, бузок, бузок —
Весни чарівний цвіт...
Під ним стояли вдвох
У молодості літ.
Бузок, бузок, бузок —
Це юності пора,
Щасливі були вдвох,
Щаслива була я.

Це є запах весни
Ніжно-ніжно духмяний,
Що несе нас завжди
В світ краси незрівнянний.
Квітне всюди бузок —
Травня диво-ознака,
Наче в юність місток
Біля рідної хати...

ПРИСПІВ:

Бузок, бузок, бузок...

ЛИСТОПАД

Слова і мелодія М. Боєчко

Лис-то-пад, лис-то-пад, лис-то-пад, Не сті-
ми у лю-бо-ві мій сніг, в сад мо-є-ї ду-ші,
мо-їх мрій не ле-ти, лис-то-пад, і не вій.
Хай ко-хан-ня ще дов-го цві-те, Пе-люст-
ки ще вог-нем хай же в-рі-ють, бо ли-ше нам ли-стов при-не-
се о-те щас-тя, я-ко-го всі мрі-ють.

Листопад, листопад, листопад,
Не спіши у любові мій сад,
В сад моєї душі, моїх мрій
Не лети, листопад, і не вий...
Хай кохання ще довго цвіте,
Пелюстки ще вогнем хай жевріють...
Бо лише нам любов принесе
Оте щастя, якого всі мріють...

Листопад, листопад, листопад,
Ти у вальсі з листками кружляєш,
Кожен день наяву і у снах
Осінь милу свою обіймаєш...
Хочу бути щаслива, як ти,
І у вальсі з коханим летіти...
Не спіши, листопад, не спіши
Мою душу дощем остудити...

Листопад, листопад, листопад,
Ти приходиш якимсь невпадом,
А я в мріях лечу у весну,
В неповторну дівочу пору...
Але час, наче річка, пливе
У осінній життя листопад...
І роки, немов листя, несе
У сад спогадів, юний наш сад...

ОЙ ЛІТА МОЇ, ЛІТА

Слова і мелодія М. Боєчко

Мо-ї вес-ни від-цві-яи, лі-то
ніж-не про-май-ну-ю, від-жов-ті-ли вже сь-
ди і на о-сінь по-вер-ну-ю. Ой лі-
та, мо-ї лі-та, чом так шви-дро про-
ті-ли, та вѣ-шія мо-ло-да, хоч і
скро-ні по-си-ві-ли...

The musical score is written on seven staves in a single system. It features a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with lyrics written in Ukrainian below the notes. The lyrics describe the passage of time from spring to autumn, expressing a sense of nostalgia and the fleeting nature of youth.

Мої весни відцвіли,
Літо ніжне промайнуло,
Віджовтіли вже сади
І на зиму повернуло...
Ой літа мої, літа,
Чом так швидко пролетіли?
Та в душі я молода,
Хоч і скроні посивіли...

Весни знову зацвітуть,
Буде й літечко гаряче,
Сади золото вберуть,
Та зима прийде одначе...
Зимо-зимонько, прошу,
Мені серце не студи,
Снігом душу молоду
Холодити не спіши...

Хай любов у ній цвіте,
Наче квіти навесні,
І до щастя хай несе
На коханому крилі...
Ой літа мої, літа,
Не губіть весняний цвіт,
На порозі вже зима,
А в душі лиш двадцять літ.

ПІСЛЯМОВА

2024 рік вже став історією, мабуть найбільш трагічною і виснажливою для України і всього нашого народу. Надії на припинення війни не здійснилися... Безперервні ракетні удари ненависної сусідньої держави щодня наносять непоправні втрати як у матеріальній сфері, так і жертви мирного населення та військових... А життя триває...

2025 рік впевнено торує дорогу в незнане для нас майбутнє... Всі ми чекаємо від нього позитивних змін, щасливих подій і здійснення мрій та задумів, а найголовніше – справедливого миру і перемоги України в найбільш варварській війні за всю історію війн на планеті Земля.

Ця болюча тема тривожить нині серце і душу кожної людини, яка не байдужа до долі України, а особливо – творців народного мистецтва. Свої переживання, болі і печалі, тривоги і сподівання вони щиро і відверто висловлюють у власних творах: віршах, піснях, картинах, фільмах, виставах, книжках...

Книжка «Незломлена» є дзеркалом мого сприймання нинішнього світу в усіх його проявах: власних і суспільних... Неймовірно жорстока і пагубна війна російської імперії проти України сьогодні є одною з найголовніших тем творчості всіх митців слова, в тому числі і моєї, що й відображено в цій скромній сповіді душі, але близькій до сприймання і розуміння кожному читачеві.

Звичайно, книжки є різні і не в усіх любителів літератури однакові читацькі смаки та вподобання. Але є книги, які проникають у саме серце і душу читача, і від них стає добре й затишно. Є книги дуже мудрі, які навчають нас жити, любити, творити, перемагати всі труднощі і випробування долі... Є й такі книги, які можуть сколихнути нашу пам'ять і повернути нас у різні життєві події чи періоди, де нам приємно побувати знову. А є книги, які можуть перевернути всю нашу свідомість, здійснивши у

ній справжню революцію і розставити все на свої місця, вказати на правильний вибір у житті...

Є надія на те, що книжка «Незломлена» стане для Вас, шановні читачі, саме тією книжкою, в якій поєдналися всі вище перелічені ознаки доброї книжки. І хай здійсняться всі Ваші мрії, побажання і надії, особливо надія про закінчення війни в Україні, про встановлення остаточного миру на всій українській землі, про повернення наших відважних захисників у рідні сім'ї і родини... Адже недаром 2025 рік оголошено РОКОМ НАДІЇ! Тримаймося! Разом до перемоги! Слава Україні! Героям слава!

Марія Боєчко з Ковалівки
авторка книги «НЕЗЛОМЛЕНА»

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
------------------------	----------

СЛОВО ПРО АВТОРКУ	5
--------------------------------	----------

ЧАСТИНА І. ВІДГОМІН ЛІТА

Літо, прощай!	9
Бумеранг	9
Крик душі	10
Досвід – найкращий учитель	10
Сильна в душі	11
З Днем поета, друзі!.....	12
День Прапора України	13
День Незалежності України.....	13
День Незалежності в Ковалівці	13
Іван Франко (акровірш)	15
Солдати верталися з бою.....	15
Останній літечка привіт	16

ЧАСТИНА ІІ. ВЕРЕСНЕВИЙ МАРАФОН

Вересень-2024	17
Перший дзвоник	17
Осінні октави... ..	18
Вже літо прощається.....	19
Важливі слова	19
Пробач	20
Миті щастя	21
Дитинство моє босоноге	22
Яскравий серпанок.....	22
Доля	23
День Чесного Хреста	24
Людяність	25
Лист до осені	26
Вірші на конкурс.....	26
Фортеця	26
Погляд кішки	27
Мурка	28
Осінь	28
Жіноче щастя.....	29
Опора життя	29
Коломийський Манускрипт	30

Конкурс «Рецензія»	31
Мадонна пера	32
Мрія кожної газдині	33
Дорогий подарунок	34
Під крилом Ангела	35
Подяка за рецензію	36
Осінь і життя	36
В гості до подруги	37

ЧАСТИНА III. ПОДИХ ЖОВТНЯ

Покрова	39
День вчителя	39
Професія вчителя	40
Сильна жінка	41
Споріднені люди	43
Мій вік найкращий	43
Вітання для онучок	44
Карпатська осінь	46
Крилаті слова	47
Нічна феєрія	47
Сонце у душі	48
Хліб усьому голова	49
Присвята від Люби Костюк	50
Прекрасна осінь	51
Осінній експромт	52
Храм у селі	53
Осінній подарунок	54
Жовтень, прощай!	55
Похід у Космач	55
На серці щем	56

ЧАСТИНА IV. ВІДЛУННЯ ЛИСТОПАДА

Листопад	57
Сумно Ангел зітхнув	58
Пам'яті княгині Острозької	58
Родинне свято	59
Таємниця мого імені	61
Михайлові Павлюку	62
Мій важливий гудзик	62
Осіннє мереживо	64
Комплімент	64
Тисяча днів	65

На порозі зима	66
Віртуальним друзям	66
На все свій час	67
Прощальний вальс	68

ЧАСТИНА V. НЕЗЛОМЛЕНА

Грудень	69
Незломлена	69
Життя складне... ..	70
День інвалідів	71
Чи думала я	72
Фейсбушним друзям	73
Чудотворець Миколай	73
Світлій пам'яті матусі	74
День української хустки	75
Історія маминої хустки	75
Подарунок Святого Миколая	76
Зустріч з другом	77
Грудневий ранок	78
Вірна подруга	78
Відгук подруги	79
Джерело	80
З Днем народження, Андріанко	81
Ой вітре буйнесенький	82
Зимова гама кольорів	83
Здобуток	83
Грудневе сонце	84
Щасливого Різдва	84
В очікуванні дива	85
Зустріч з друзями	86
Слово подруги	86
Рідна хата	87
Спішить Різдво	88
Свята ніч	88
Різдвяне привітання	89
Коляда	90
Калина у снігу... ..	90
Карпатські гори	91
Зима сумує за снігами	91
Прекрасний світ	92
Заздрість	92
Любов – найкраще почуття.....	93

Мир вашому дому	94
Передноворічне	94
Вальс на все життя	95
Привітання друзям по перу	96
Ювілейний Новий рік	97
З Новим роком! З Василям!	98
Господнє ДНК	99
Вітання для Оленки	99
Йордан. Святе Водохрестя	101
Минуло вже Різдво	102
Давні світлини	102
Фортеця любові	103
Дякую Тобі, Боже	103
Прийшла зима...	104
З Днем народження, «Вільний голосе»!	105
Гімн журналістів	106
Світлій пам'яті Віталія Білоножка	107
Зимова ніч	108
Казав пан...	109
Зимовий сон	109
Не докохала...	110
Ой кувала зозуля	110
З Днем Соборності України	111
На перехресті слів	111
Слід на землі	112

МУЗИЧНА СКРИНЬКА

Україно моя, Берегине	114
Страждальна Мати-Україна	116
Мальви	118
Пісня про Ковалівку	120
Згадай, коханий мій	122
Бузок	124
Листопад	126
Ой літа мої, літа	128

ПІСЛЯМОВА

БОЄЧКО Марія Іванівна

НЕЗЛОМЛЕНА

“Писаний Камінь”

Косів
2025

<i>Набір і редакція</i>	Марія Боєчко
<i>Відповідальний за друк</i>	Михайло Павлюк
<i>Технічний редактор</i>	Віталій Стефурак
<i>Музичний редактор</i>	Мирослав Ільків
<i>Кур'єр і водій</i>	Іван Боєчко

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ДК, № 5083
Івано-Франківська обл., м. Косів,
вул. Незалежності, 28.
Тел: 067 342 07 47
E-mail: Evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 25.02.25. Формат 60x84\16.
Папір офсетний. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 18,6. Обл.-вид. арк. 7,24.
Тираж 120 прим. Замовне 639.

Мінская Трэмбіта. 1968.

Зустріч псетів Прикарпаття в Ковалівці 2024

11.08.2022. Вечір поезії Марії Боєчко.
Крайзнавча бібліотека. Коломия.

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ГРУПА

Марія
Боєчко

Михайло
Павлюк

Віталій
Стефурак

Василь
Глаголюк

Мирослав
Ільків

Іван
Боєчко